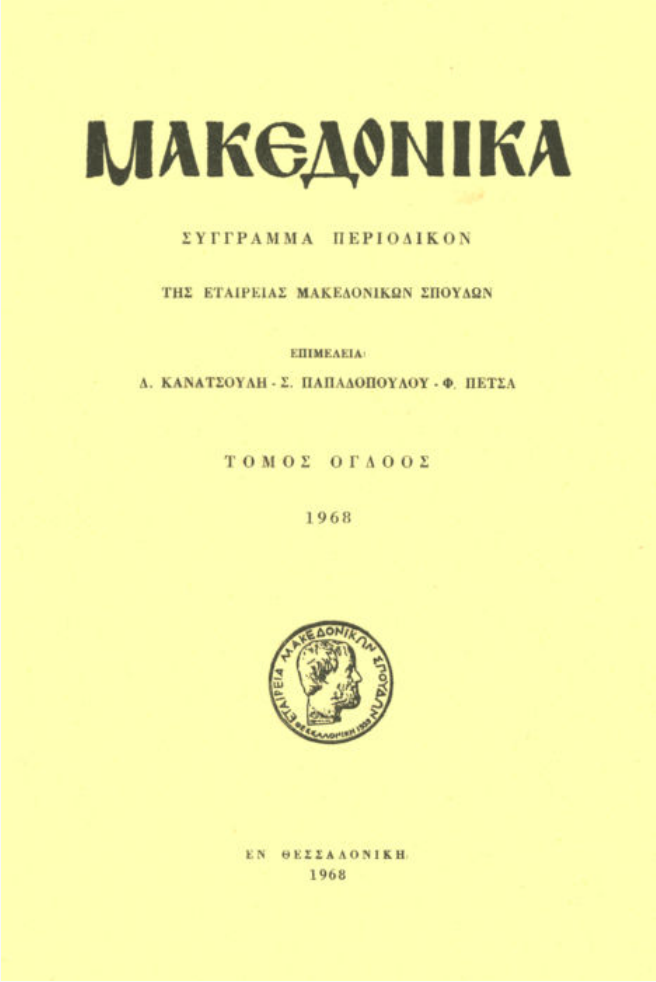
ePublishing

ΕΘΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗΣ
EKT
NATIONAL DOCUMENTATION CENTRE

Μακεδονικά

Τόμ. 8, Αρ. 1 (1968)

Επίσημα έγγραφα του ελληνοτουρκικού πολέμου του 1897, προερχόμενα εκ των τουρκικών αρχείων της Μακεδονίας

Ιωάννης Κ. Βασδραβέλλης

doi: 10.12681/makedonika.302

Copyright © 2014, ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ

Άδεια χρήσης Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0.

Βιβλιογραφική αναφορά:

Βασδραβέλλης Ι. Κ. (1968). Επίσημα έγγραφα του ελληνοτουρκικού πολέμου του 1897, προερχόμενα εκ των τουρκικών αρχείων της Μακεδονίας. *Μακεδονικά*, *8*(1), 93–119. https://doi.org/10.12681/makedonika.302

https://epublishing.ekt.gr | **e-Εκδότης:** EKT | **Πρόσβαση:** 28/03/2024 12:19:23

ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΤΟΥ 1897, ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΑ ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΑΡΧΕΙΩΝ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Α. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Τὰ δημοσιευόμενα ἐν μεταφράσει 29 ἀνέκδοτα τηλεγραφήματα τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν Θεσσαλονίκης, Βεροίας, Ἐλασσῶνος κ.λ. προέρχονται ἐκ Βεροίας. Ἀναφέρονται εἰς τὸν ἀτυχῆ διὰ τὴν Ἑλλάδα πόλεμον τοῦ 1897, αἱ δὲ παρεχόμεναι σημαντικαὶ πληροφορίαι διὰ τὴν ἱστορουμένην ἐποχὴν ἀποτελοῦν ἐπισήμους πηγὰς διὰ τὸν ἑλληνοτουρκικὸν πόλεμον.

Ὁ ἄκαιρος ἐκεῖνος πόλεμος ὑπὸ κυβέρνησιν ἄκριτον, παρασυρθεῖσαν ἀπὸ στοιχεῖα ἀνεύθυνα, ζητοῦντα τὴν ἐφαρμογὴν μεγαλοπράγμονος ἐθνικῆς πολιτικῆς εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν οὐδεμία εἶχε συντελεσθῆ προετοιμασία, κυρίως εἰς τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὸν ἀνεφοδιασμὸν τοῦ ἐθνικοῦ στρατοῦ, ὡδήγησεν τὴν Ἑλλάδα εἰς σύγκρουσιν μετὰ τῆς ἰσχυρῶς ὀργανωμένης Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, μὲ τὰ γνωστὰ δυσάρεστα ἀποτελέσματα.

Οἱ ἱστορικοὶ ἐρευνηταὶ μελετῶντες τὴν περιπέτειαν ἐκείνην διερωτῶνται, πῶς εὑρέθησαν πολιτικοὶ ἄνδρες εἰς τὸν τόπον αὐτὸν νὰ ἀναλάβουν τὴν εὐθύνην τῆς κηρύξεως ἑνὸς ἄφρονος πολέμου, ἀλλὰ καὶ πῶς ἡ ἀνωτάτη στρατιωτική μας ἡγεσία ἐπωμίσθη τὸ βάρος τῆς διεξαγωγῆς αὐτοῦ τοῦ πολέμου ἄνευ καὶ τῆς στοιχειώδους εἰσέτι προπαρασκευῆς. Εἰς τί ὠφέλησεν ἡ ἐγνωσμένη ἀνδρεία τοῦ Σμολένσκι, τοῦ Μαυρομιχάλη, τοῦ Τερτίπη καὶ ἄλλων τινῶν διοικητῶν μικροτέρων στρατιωτικῶν μονάδων, ὅταν τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον ἐστερεῖτο ἀνδρῶν δυναμένων νὰ ἐκτιμήσουν ὀρθῶς τὴν ἀναλαμβανομένην πολεμικὴν περιπέτειαν; Τοιουτοτρόπως ἡ Ἑλλάς, ἐκτὸς τῆς διεθνοῦς ἀνυποληψίας εἰς ἣν περιέστη τότε, ἐξηναγκάσθη νὰ δεχθῇ δυσμενῆ διαρρύθμισιν τῶν θεσσαλικῶν μεθοριακῶν συνόρων καὶ ἐπιβολὴν διεθνοῦς οἰκονομικοῦ ἐλέγχου δεσμεύοντος τὰς κυριωτέρας δημοσίας προσόδους αὐτῆς.

Ἡ κατάστασις ὅμως αὐτὴ ὡδήγησε μετά τινα ἔτη τὸν ἐθνικόν μας στρατόν, ὅστις περισσότερον παντὸς ἄλλου ἐδοκιμάσθη ἐκ τοῦ ἀτυχήματος τούτου, εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἐπανάστασιν τοῦ Γουδὶ (1909), τὸν παραμερισμὸν τῶν ἀνικάνων καὶ διεφθαρμένων ἐν πολλοῖς πολιτικῶν ἀνδρῶν καὶ τὴν ἐξυγίανσιν τῆς διοικήσεως τοῦ Κράτους, ἥτις καὶ ὡδήγησεν εἰς τοὺς νικηφόρους πολέμους τοῦ 1912 - 1913.

2. Ἐν μεγίστῃ συντομίᾳ τὸ ἱστορικὸν τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου τοῦ 1897 ἔχει ὡς ἑξῆς:

Μετὰ τὴν πτῶσιν τῆς κυβερνήσεως Τρικούπη κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ Α-

πριλίου 1895 ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἀρχὴν ἡ Κυβέρνησις Θ. Δηλιγιάννη, ἡ ὁποία παραπαίουσα καὶ ἄνευ οὐσιαστικοῦ προγράμματος, ἀλλὰ καὶ ἐκβιαζομένη ὑπὸ τῆς λίαν ἰσχυρᾶς ὀργανώσεως τῆς Ἐθνικῆς Ἑταιρείας, κατέλαβε δι' ἰσχυρῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τὴν Κρήτην κατὰ μῆνα Φεβρουάριον τοῦ ἔτους 1897 ἄνευ κηρύξεως πολέμου. Καὶ ἡ μὲν Κρήτη, ἥτις εἶχεν ἐπαναστατήσει κατὰ τῶν Τούρκων, ἐπέτυχε διὰ τοῦ ἡρωϊσμοῦ τῶν τέκνων της καὶ τῆς ἐνισχύσεως τὴν ὁποίαν ἔλαβε παρὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος τὴν ἀνακήρυξίν της εἰς Ἡγεμονίαν, ἀλλ' ἡ ἀντιπολίτευσις ἐχαρακτήρισε, ἐπιπολαίως φερομένη, τὴν λύσιν ὡς προδοτικὴν καὶ ἐκβιάσασα ποικιλοτρόπως τὴν Κυβέρνησιν, ἰδίως διὰ τῆς πανισχύρου Ἐθνικῆς Ἑταιρείας, ἔπεισεν αὐτὴν νὰ κηρύξῃ τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας παρὰ τὴν ἀντίθεσιν τοῦ σώφρονος βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α΄.

Τὴν 5 Ἀπριλίου 1897 ἤρξαντο αἱ ἐχθροπραξίαι τόσον ἐπὶ τῶν Μακεδονικῶν ὅσον καὶ ἐπὶ τῶν Ἠπειρωτικῶν συνόρων μὲ ἀσημάντους τινὰς ἐπιτυχίας, ἀλλ' οἱ Τοῦρκοι, ἀρτίως ὀργανωμένοι, ἐνήργησαν τὴν 11 Ἀπριλίου γενικὴν ἀντεπίθεσιν καὶ ἠνάγκασαν τὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα εἰς ὑποχώρησιν. Τὴν νύκτα τῆς 11 Ἀπριλίου ἡ Λάρισα ἐξεκενώθη καὶ τὸ κύριον σῶμα τοῦ στρατοῦ ὑπὸ τὸν διάδοχον Κωνσταντῖνον συνεκεντρώθη εἰς Φάρσαλα. Εἰς τὰς Ἀθήνας ἐγένοντο θορυβώδη συλλαλητήρια, ἡ δὲ Κυβέρνησις ἐξηναγκάσθη εἰς παραίτησιν μὲ διάδοχον τὴν Κυβέρνησιν Δ. Ράλλη, ἥτις ἔσπευσεν, εἰς μάτην ὅμως, νὰ ζητήσῃ ἀνακωχήν. Οἱ Τοῦρκοι τὴν 17 καὶ 18 Ἀπριλίου ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ Βελεστίνου καὶ ἀρχικῶς μὲν ἀπεκρούσθησαν, ἐν τέλει ὅμως διετάχθη γενικὴ ὑποχώρησις ἐπὶ τῆς νέας ἀμυντικῆς γραμμῆς Δομοκοῦ - Ἀλμυροῦ, ἀλλὰ παρὰ τὰς ἐλπίδας συγκρατήσεως τῶν Τούρκων, ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς ὑπεχώρησεν ἐκ νέου πρὸς τὴν πεδιάδα τῆς Λαμίας, ἥτις καὶ θὰ κατελαμβάνετο, ἂν δὲν ἐπενέβαινεν ὁ τσάρος Νικόλαος πρὸς τὸν σουλτάνον Χαμὴτ κατόπιν παρακλήσεως τοῦ βασιλέως Γεωργίου.

Ἡ κατόπιν διαπραγματεύσεων ὑπογραφεῖσα τὴν 22 - 24 Δεκεμβρίου 1897 εἰρήνη κατεδίκασε τὴν Ἑλλάδα, πλὴν τῆς συνοριακῆς εἰς βάρος της διαρρυθμίσεως, καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν ἀποζημιώσεως ἐκ 4 ἑκατομμυρίων τουρκικῶν λιρῶν, τὸ ποσὸν δὲ τοῦτο ἐξευρέθη διὰ δανείου.

3. Τὰ δημοσιευόμενα ἐνταῦθα τηλεγραφήματα τῆς τουρκικῆς διοικήσεως ἀκολουθοῦν τὴν χρονολογικὴν σειρὰν ἀπὸ τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου (5 Ἀπριλίου 1897) μέχρι τῆς ὑπογραφῆς τῆς ἀνακωχῆς (22 Μαΐου 1897).

Τὸ περιεχόμενον τῶν τηλεγραφημάτων τούτων δὲν εἶναι εὐνοϊκὸν διά τε τὴν πολιτικὴν καί στρατηγικὴν ἡγεσίαν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι οὐδὲν πρέπει νὰ ἀποκρύπτωμεν. Μόνον νὰ διδασκώμεθα ἐκ τῶν παθημάτων μας καὶ τῆς ἐθνικῆς συμφορᾶς καί, αἰρόμενοι ὑπεράνω προσώπων καὶ γεγονότων, νὰ ἀντικρύζωμεν τὸ μέλλον μὲ φρόνησιν καὶ αἰσιοδο-

ξίαν ἔχοντες κατὰ νοῦν ἐκείνην τὴν περίφημον καὶ ἐπιγραμματικὴν ρῆσιν τοῦ βιογράφου τῶν συγχρόνων μεγάλων ἀνδρῶν, τοῦ Γερμανοῦ ἱστορικοῦ καὶ κριτικοῦ Emil Ludwig, ὅστις ἠπόρει «πῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ ὁποία ἔστειλεν εἰς τὸν Γολγοθᾶν τοῦ μαρτυρίου ἕνα Σωκράτην, ἕνα Φειδίαν, ἕνα Φωκίωνα, ἕνα Μιλτιάδην, εὑρέθησαν πολιτικοὶ ἄνδρες οἱ ὁποῖοι ἐτόλμησαν χωρὶς φρόνησιν νὰ ἀναλάβουν ὑψηλὰ ἀξιώματα κ.λ.».

Β. ΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

1

Ἀριθμ. 5145

Ἀ ν τ ί γ ρ α φ ο ν

Καθιστῶμεν γνωστὸν εἰς ὑμᾶς ὅτι, καθ' ἃ ἐγνώρισε διὰ τηλεγραφημάτων του τὸ ἀρχηγεῖον τῆς ἐν Ἐλασσῶνι αὐτοκρατορικῆς στρατιᾶς, οἱ Ἕλληνες, τὴν νύκτα τοῦ Σαββάτου τῆς 5ης τρέχοντος μηνὸς Ἀπριλίου, ὑπερβάντες ἐκ πολυαρίθμων σημείων τὰ αὐτοκρατορικὰ σύνορα διὰ μεγάλης δυνάμεως τακτικοῦ στρατοῦ[1] ἤρξαντο πολέμου καθ' ἡμῶν, ἡ δὲ μάχη συνεχίζεται καὶ νῦν ἔτι, τῶν Ἑλλήνων ποιουμένων καὶ χρῆσιν τοῦ πυρὸς τῶν τηλεβόλων των. Ἡ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, κατ' ἀντίθεσιν παντὸς κανόνος τοῦ διεθνοῦς δικαίου ἀποστολὴ στρατοῦ εἰς Κρήτην, αἱ πολεμικαὶ τελευταίως ἐν τοῖς συνόροις ἡμῶν προετοιμασίαι της, ἤδη δὲ καὶ ἡ ἔναρξις ἐχθροπραξιῶν καθ' ἡμῶν, καθ' ὃν χρόνον τὸ ἡμέτερον ὑψηλὸν Κράτος, πρὸς διατήρησιν τῆς εἰρήνης καὶ ἡσυχίας του, μηδεμιᾶς ἐφείσθη μέχρι σήμερον προσπαθείας, ἐπέβαλον ἀμοιβαίως ἡμῖν τὴν ἀνάγκην ἐκτελέσεως τῶν ἐνδεικνυομένων στρατιωτικῶν ἐνεργειῶν, διὰ τὴν διαφύλαξιν τῶν δικαιωμάτων καὶ τῆς ἀκεραιότητος τῆς κραταιᾶς ἡμῶν αὐτοκρατορίας ἀπὸ πάσης διαταράξεως. Δι' ὅ, τῆς εὐθύνης τοῦ πολέμου βαρυνούσης ἀκεραίως τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ αἰτηθείσης τῆς ἀδείας, ἐξεδόθη

1. Τὸ Ἑλληνικὸν Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ, ἐκ τῆς μελέτης τοῦ ὅλου θέματος, ἀποδεικνύεται ὅτι ἦτο ἀπαράσκευον δι' ἐπίθεσιν κατὰ τῆς Τουρκίας. Παρεσύρθη καὶ αὐτό, ὡς μὴ ὤφειλε, ἐκ τῶν ἀνευθύνων «πολεμοχαρῶν» τῆς λεγομένης Ἐθνικῆς Ἑταιρείας καὶ σχηματίσαν προχείρως δύο μεραρχίας ἐλλειπεῖς ἔθεσε ταύτας ὑπὸ τὸν ὑποστράτηγον Μακρῆν καὶ τὸν συνταγματάρχην τοῦ πεζικοῦ Μαυρομιχάλην. Τὴν ἀρχικὴν ἐπίθεσιν ὅμως, ἀνοργάνωτον ἐν εἴδει κλεφτοπολέμου, κατὰ τῶν τουρκικῶν μεθοριακῶν σταθμῶν καὶ φυλακίων τῆς περιοχῆς Νεζεροῦ-Ἐλασσῶνος, ἀνέλαβον τμήματά τινα ἐθελοντικά, διατελοῦντα ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῶν ὑπερπατριωτῶν τῶν ὀργανωσάντων τὰς ματαιοδόξους καὶ θορυβώδεις ἐπιδείξεις εἰς τὰς πλατείας τῆς πρωτευούσης καὶ ἅτινα τελικῶς παρέσυραν εἰς τὴν ἐπίθεσιν καὶ τὰ μεθοριακὰ στρατιωτικὰ φυλάκιά μας.

παρὰ τῆς Αὐτοῦ Χαλιφικῆς Μεγαλειότητος αὐτοκρατορικὸν φιρμάνιον, δι οὗ ἐδόθησαν ὁριστικαὶ διαταγαὶ παρὰ τοῦ Ὑψηλοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, πρὸς τὸν ὡς εἴρηται ἀρχηγόν, ὅπως ἐπισπεύσῃ τὴν ὑπὸ τοῦ τὴν θείαν ἀρωγὴν ἐπικαλουμένου αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ ἐκτέλεσιν πάσης ἀμυντικῆς ἢ ἐπιθετικῆς πολεμικῆς ἐνεργείας.

Καϊμακάμην Βεροίας

Κοινοποιοῦμεν ὑμῖν αὐτούσιον τὸ ἀνωτέρω παρατιθέμενον ὑψηλὸν τηλεγράφημα περὶ τῆς δι' αὐτοκρατορικοῦ φιρμανίου ἀναθέσεως ἐντολῆς τῷ ἐν Ἐλασσῶνι αὐτοκρατορικῷ στρατῷ, ὅπως θείᾳ συναρωγῇ προβῇ εἰς πολεμικὰς ἐνεργείας.

Τῇ 5η Ἀπριλίου 1313 (1897)
Ὁ βαλῆς τῆς Θεσσαλονίκης
Ριζὰ

Μετὰ τὴν εἰς τὸ μουδιρλίκι ἀντιγραφήν του διαβιβάζεται πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον.

Τῇ 6η Ἀπριλίου 1313, ἀριθμ. καταχωρήσεως 69.

Ἐγγραφὴ πρὸς τὸ μουδιρλίκι.

Ἀριθμ. 40.

Τὸ Ὑψηλὸν τοῦτο τηλεγράφημα ἀνεγνώσθη ἐν τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ, ἀναπεμφθεισῶν τῷ Ὑψίστῳ δεήσεων ὅπως τῇ ἀρωγῇ του καὶ βοηθείᾳ τοῦ Προφήτου ἡμῶν ἐπελεύσηται ἐπιτυχία καὶ νίκη.

Διαπιστωθείσης δὲ καὶ τῆς ἐν ὑποσημειώσει κοινοποιήσεως αὐτοῦ εἰς τὸ μουδιρλίκι, ἀπεφασίσθη ἡ ἐν τοῖς ἀρχείοις φύλαξίς του.

Τῇ 7η Ἀπριλίου 1313 (1897)

Τ. Σ. Π. Ρ. Διοικητικὸν Συμβούλιον Ὑποδιοικήσεως Βεροίας.
Φυλαχθήτω τῇ 7η Ἀπριλίου 1313 (1897).

2

Ἀριθμ. 5439

Καϊμακάμην Βεροίας

Ἐντολῇ τοῦ Σεβαστοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι ἐπειδὴ ἡ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἔναρξις καταστροφικῶν κατὰ τοῦ Ὑψηλοῦ ἡμῶν Κράτους ἐνεργειῶν, συνεπήγαγε τὴν διακοπὴν τῶν εἰρηνικῶν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν σχέσεων καὶ κατέστησεν ἀναγκαίαν, κατὰ τοὺς διεθνεῖς κανόνας, τὴν ἀνάκλησιν τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις Αὐτοκρατορικῆς μας πρεσβείας καὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι προξένων τοῦ Ὑψηλοῦ ἡμῶν

Κράτους, ὡς καὶ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικῆς Πρεσβείας καὶ τῶν ἀνὰ τὰ αὐτοκρατορικὰ βιλαέτια τῆς Χώρας Ἑλλήνων Προξένων, καὶ τῷ μὲν ἐν Ἀθήναις πρέσβει τῆς κραταιᾶς ἡμῶν Αὐτοκρατορίας ἐδόθη ἐντολὴ πάραυτα ἐπιστροφῆς του μετὰ τοῦ προσωπικοῦ τῆς πρεσβείας καὶ τῶν προξένων, τῷ δὲ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἕλληνι πρεσβευτῇ ἐπετράπη καὶ αὐτῷ ἡ ἐπιστροφή του, οἱ ἀνὰ τὰ αὐτοκρατορικά μας βιλαέτια Ἕλληνες πρόξενοι καὶ οἱ ὑπάλληλοι αὐτῶν, οὐδεμίαν ἔχουσι ἐπίσημόν τινα ἰδιότητα καὶ συνεπῶς ὡς τοιοῦτοι νὰ τυγχάνωσιν ἀναλόγου παρ' ὑμῶν συμπεριφορᾶς.

Τῇ 7ῃ Ἀπριλίου 1313 (1897)
Ὁ βαλῆς τῆς Θεσσαλονίκης
Ριζὰ

Μετὰ τὴν δέουσαν κοινοποίησίν του πρὸς τὸ μουδιρλίκι, διαβιβάζεται τὸ παρὸν πρὸς τὴν εἰδικὴν ἐπιτροπήν.

Τῇ 8ῃ Ἀπριλίου 1313, ἀριθμ. καταχωρήσεως 77.

Ἐκοινοποιήθη τῇ 8ῃ τοῦ αὐτοῦ ἀριθμ. 65.

Ἀναφέρομεν ὅτι ἐνταῦθα Ἕλλην πρόξενος καὶ ἐμπορικὸς πράκτωρ ὡς καὶ ὑπάλληλοι αὐτῶν δὲν ὑπάρχουσι.

Τῇ 8ῃ Ἀπριλίου 1313 (1897)
Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς
(Τ. Σ.) Ἐσσεΐντ Σουλεϊμὰν Κεμαλεδδίν

3

Ἀριθμ. 5640

Ἀ ν τ ί γ ρ α φ ο ν

Κατ' ἐπισήμους ἐπιτοπίους ἀνακοινώσεις, γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι χθὲς ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς πολεμικῆς γραμμῆς εὑρισκομένων καὶ τὴν ἀρωγὴν τοῦ Ὑψίστου ἐπικαλουμένων αὐτοκρατορικῶν μεραρχιῶν, ἡ μὲν πρώτη μεραρχία περιέσφιξε ἀρκετὰ καλὰ τὸν ἐχθρὸν ἐν ᾗ θέσει εὑρίσκετο οὗτος, αἱ δὲ 2α καὶ ἡ 4η μεραρχία, ὑπὸ τὴν ὑπὸ ἐπιτυχιῶν στεφομένην πάντοτε αἰγίδα τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, κατέλαβον διευκολυνούσας τὰς στρατιωτικάς μας ἐνεργείας κωμοπόλεις [1] *καὶ τὸ μεγαλύτερον τμῆμα τῆς διόδου Μελούνα, κατέστρεψαν*

1. Ἀρχηγὸς τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ, μὲ ἕδραν τὴν Ἐλασσῶνα, ἦτο ὁ ἀντιστράτηγος Ἐτὲμ πασᾶς, ὅστις, ἅμα τῇ προσβολῇ τῶν τ ουρκικῶν φυλακίων, διέταξεν ἀντεπίθεσιν διὰ δύο καλῶς ὀργανωμένων τουρκικῶν μεραρχιῶν.

Ἡ ἔναρξις τῆς ὑποχωρήσεως τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἐγένετο τὴν δευτέραν ἡμέραν τῆς τουρκικῆς ἀντεπιθέσεως. Τὴν 11 Ἀπριλίου ὁ ἐχθρὸς εἶχε κατ αλάβει τὸν αὐχένα τῆς Μελούνας, ἐξ ἧς διέρχεται ἡ πρὸς Λάρισαν κεντρικὴ ὁδός, καὶ ἐχώρει περαιτέρω, ἄνευ σχεδὸν συστηματικῆς καὶ ὀργανωμένης ἀντιστάσεως καὶ μαχῶν ὀπισθοφυλακῆς.

δὲ καὶ κατέλαβον τέσσαρα ὀχυρώματα. Ἡ μεραρχία Κόσκιοϊ ἀμύνεται ἐπὶ τῶν γραμμῶν της, καίτοι ἐν τῇ περιοχῇ ταύτῃ δύο ὑψώματα περιῆλθον εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ, βασίμως ἐλπίζεται ὅτι καὶ ταῦτα θείᾳ βοηθείᾳ θὰ ἀνακαταληφθῶσι.

Κατ' ἔγγραφον ἔκθεσιν τῆς αὐτοῦ Ἐξοχότητος τοῦ στρατάρχου Ἐδχὲμ πασᾶ, ἀρχηγοῦ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ Ἐλασσῶνος, ληφθεῖσαν τὴν ἑσπέραν τῆς χθές, γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι ἡ δόξα καὶ ὁ θρίαμβος, τὸν ὁποῖον τῇ ἀρωγῇ τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ, καὶ τῇ ὑπὸ ἐπιτυχιῶν πάντοτε στεφομένῃ αἰγίδι τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος, ἀπέκτησε καὶ ἐπέτυχε ὁ ἐν Ἐλασσῶνι αὐτοκρατορικὸς στρατός, εἶναι λαμπρά. Μετὰ τὴν κατάληψιν τῶν ὁλοσχερῶς δεσποζόντων τοῦ Τυρνάβου σημείων, οἱ Ἕλληνες, λόγῳ τοῦ μεγάλου τρόμου τὸν ὁποῖον προξενεῖ αὐτοῖς ἡ ὁρμὴ καὶ ἡ ἀνδρεία τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ, ἤρξαντο ἐκκενοῦντες ἐν μέρει τὰς ὀχυρωμένας θέσεις των νὰ ὀπισθοχωροῦν, βασίμως δὲ ἐλπίζεται ὅτι αἱ αὐριαναὶ ἐνέργειαι θὰ ὦσι, θείᾳ βοηθείᾳ, ἔτι μᾶλλον θριαμβευτικαὶ καὶ νικηφόροι.

Κατὰ τηλεγραφικὴν ἔκθεσιν, ληφθεῖσαν παρὰ τοῦ ἀρχηγείου τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατιωτικοῦ σώματος Ἰωαννίνων, καθιστῶμεν ὑμῖν γνωστόν, ὅτι κατὰ τὴν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος ἐκ τῶν φρουρίων τῆς Πρεβέζης γενομένην ἀπάντησιν διὰ βολῶν εἰς τὰ τὴν Πρέβεζαν βομβαρδίσαντα 14 πολεμικὰ ἑλληνικὰ σκάφη, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ μὲν 7 προῆλθον ἐκ τῆς κατευθύνσεως τῆς Ἁγίας Μαύρας, τὰ λοιπὰ δὲ ἐκ τοῦ κόλπου τῆς Ἄρτης, βλήματα πυροβολικοῦ τῶν 15, ριφθέντα ἐκ τῶν ὀχυρωμάτων Χαμιδιὲ καὶ Γενῆ-Καλιὰ ἔπληξαν τὰ ἐχθρικὰ πολεμικά. Ἡ ἔκτασις τῆς φθορᾶς αὐτῶν δὲν ἐγνώσθη. Κατὰ τὴν ἐπὶ 4,30 ὥρας διαρκέσασαν ταύτην ἐπιχείρησιν, δόξα τῷ θεῷ, οὐδεμίαν ἔσχομεν ἀπώλειαν.

Ἅπασαι αἱ ληφθησόμεναι σπουδαῖαι πληροφορίαι περὶ τῶν πολεμικῶν γεγονότων ἀνακοινωθήσονται τῷ κοινῷ μὲ τὴν σειράν των.

Συνεπῶς πᾶσαι αἱ ἀντίθετοι πρὸς αὐτὰς γενησόμεναι τυχὸν διαδόσεις, οἴκοθεν νοεῖται, ὅτι εἶναι ἀναληθεῖς καὶ ἀβάσιμοι.

Καϊμακάμην Βεροίας

Κοινοποιοῦμεν ὑμῖν τὰ ἀνωτέρω παρατιθέμενα ἀντίγραφα τεσσάρων παρὰ τοῦ Σεβαστοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἀφιχθέντων τηλεγραφημάτων διὰ τὰς κατὰ τοῦ ἐχθροῦ νίκας τοῦ ἐν Ἐλασσῶνι θριαμβευτοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος.

Τῇ 8η Ἀπριλίου 1313 (1897)
Ὁ βαλῆς Θεσσαλονίκης
Ριζὰ

Μετὰ κοινοποίησιν εἰς τὸ μουδιρλίκι φυλαχθήτω.
τῇ 9ῃ τοῦ αὐτοῦ.
κατεχωρήθη ἀριθμ. 84. Ἐγγραφὴ τῇ 10 Ἀπριλίου 1313. Ἀριθμ. 66

4

Ἀριθμ. 5543

Καϊμακάμην Βεροίας

Ὑπὸ τοῦ Σεβαστοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐγένετο ἡμῖν ὅλως ἰδιαιτέρα σύστασις, ὅπως κατὰ τὴν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἄφιξιν τοῦ εἰς τὸν αὐτοκρατορικὸν στρατὸν τῆς Ἐλασσῶνος μεταβαίνοντος κυρίου Σμὶθ Μπάρεντ, μέλους τοῦ Κοινοβουλίου τῆς Ἀγγλίας, διευκολύνωμεν τὸ ταξείδιόν του διὰ τῆς παροχῆς αὐτῷ πλήρους ἀνέσεως καὶ ἀσφαλείας, δεδομένου ὅτι οὗτος τυγχάνει ἐκ τῶν ὑμνητῶν τῆς κραταιᾶς ἡμῶν Αὐτοκρατορίας [1]. Ἐπειδὴ δὲ οὗτος ἀφίχθη τὴν ἑσπέραν τῆς χθὲς ἐνταῦθα μετὰ τοῦ υἱοῦ του καὶ διὰ τῆς αὐριανῆς ἁμαξοστοιχίας θ' ἀναχωρήσῃ διὰ Βέροιαν, ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν ὑμῶν ὅπως, διὰ τὴν εἰς τὸ στρατηγεῖον τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ ἀσφαλῆ αὐτοῦ ἀποστολήν, προβῆτε εἰς τὴν λῆψιν πάντων τῶν πρὸς τοῦτο δεομένων, ὡς δηλονότι χορηγήσεως αὐτῷ συνοδείας στρατιωτῶν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ καὶ χωροφυλάκων, ἀναφέρητε δὲ ἡμῖν περί τε τῆς ἐκεῖσε ἀφίξεως καὶ ἀποστολῆς αὐτοῦ.

Τῇ 8ῃ Ἀπριλίου 1313 (1897)
Ὁ βαλῆς Θεσσαλονίκης
Ριζὰ

Πρὸς τὰς διοικήσεις Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας.
Τῇ 8ῃ τοῦ αὐτοῦ. Ἀριθμ. καταχωρήσεως 79.

Ἀναφέρω εὐσεβάστως ὅτι ὁ εἰρημένος κύριος Σμίθ, ἀφιχθείς ἐνταῦθα τὴν 2αν ὥραν τῆς νυκτός, ἀνεχώρησε τὴν 7ην ὥραν τῇ συνοδείᾳ τοῦ ἐκ Θεσσαλονίκης ἐλθόντος ἀνθυπολοχαγοῦ τοῦ ἱππικοῦ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ Ρακὴ μπέη καὶ δύο ἐφίππων χωροφυλάκων.
Ἐγγραφὴ τῇ 9ῃ Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1313.
(Τ. Σ.) Διοίκησις Χωροφυλακῆς Ὑποδιοικήσεως Βεροίας.

1. Ἡ ἐχθρικὴ στάσις μεγίστης μερίδος τοῦ ἀγγλικοῦ τύπου τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἦτο χαρακτηριστικὴ τῶν διαθέσεων τῆς ἀγγλικῆς πολιτικῆς.

5

Ἀριθμ. 5840

Ἀ ν τ ί γ ρ α φ ο ν

Κατὰ ληφθείσας ἀπὸ τὸ θέατρον τῶν ἐπιχειρήσεων ἐπισήμους πληροφορίας, ἀνακοινοῦνται ὑμῖν, ὅτι κατὰ τὰς χθεσινὰς στρατιωτικὰς ἐνεργείας κατελήφθη τὸ χωρίον Κούτσουβα (Γκούτσουβα;). Ὅτι μετὰ μάχην διαρκέσασαν μέχρι τῆς 11,30 ὥρας, διεξαχθεῖσαν ὑπὸ τῆς μεραρχίας τοῦ Μεσὲτ πασᾶ, ἐναπέμειναν εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ, δεσπόζον τῆς πεδιάδος Λαρίσης, ἐν μόνον μικρὸν ὕψωμα, ἐκ τοῦ ὁποίου ὅμως ἡ ἐντὸς μιᾶς ὥρας ἀπώθησις τοῦ ἐχθροῦ τυγχάνει βεβαία δεδομένου ὅτι τὸ ὕψωμα τοῦτο ἐκ τριῶν μερῶν ἔχει περικυκλωθῆ ὑπὸ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ, ἐπὶ δὲ τοῦ δεσπόζοντος αὐτοῦ ὑψώματος Πουρνάρι ἐτοποθέτησαν τηλεβόλα. Προσέτι δέ, κατὰ τὴν γενομένην ἐκεῖ μάχην, συνελήφθησαν ἕνδεκα αἰχμάλωτοι καὶ πολλὰ πολεμοφόδια, σκηναὶ καὶ ἄλλα. Εἰς τὴν Γιάδζουζα περιῆλθον εἰς χεῖράς μας λάφυρα, πολεμοφόδια καὶ ἄλλα. Εἰς τὸ μέρος τοῦ Λούρου, κατὰ τὴν ἀπὸ πρωΐας μέχρι τῆς ἑσπέρας λαβοῦσαν χώραν μάχην, οἱ Ἕλληνες, καίτοι ἔκ τινος πλευρᾶς προσεπάθησαν νὰ ἐπιτεθοῦν, θεία ὅμως ἀρωγῇ ἀπεκρούσθησαν, μὴ παρασχεθέντος αὐτοῖς χρόνου πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ των.

Καϊμακάμην Βεροίας

Κοινοποιεῖται τὸ ἀνωτέρω παρατιθέμενον ἀντίγραφον τοῦ παρὰ τοῦ Σεβαστοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ληφθέντος ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1311 τηλεγραφήματος περὶ τῶν θριάμβων τοῦ ἐν Ἐλασσῶνι αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ.

Τῇ 9ῃ Ἀπριλίου 1313
Ὁ βαλῆς Θεσσαλονίκης
Ριζὰ

Νὰ σταλῇ πρὸς τὸ μουδιρλίκι.

τῇ 10 τοῦ αὐτοῦ. Ἐγγραφὴ τῇ 10 Ἀπριλίου 1313 (1897)
Ἀριθ. καταχωρήσεως 85.

6

Ἀριθμ. 5777

Καϊμακάμην Βεροίας

Προκειμένου μὲ τὴν αὐριανὴν ἁμαξοστοιχίαν νὰ ταξειδεύσουν μεταβαίνοντες εἰς τὸν αὐτοκρατορικὸν στρατὸν Ἐλασσῶνος ὁ βαρῶνος Ἔστεν, ταγματάρχης τοῦ ἱππικοῦ τῆς Γερμανίας, καὶ ὁ φὸν Ντερνάχμερ, ἀνταποκριτὴς τῆς

ἐφημερίδος «Ἐφημερὶς τῆς Κολωνίας» [1]*, ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν ὑμῶν ὅπως κατὰ τὴν ἐκεῖσε ἄφιξίν των τύχωσι παρ' ὑμῶν τῆς αὐτῆς μὲ τοὺς ἄλλους ἀνταποκριτὰς μεταχειρίσεως, πρὸς διασφάλισιν καὶ διευκόλυνσιν τοῦ ταξειδίου των, παρεχομένης αὐτοῖς συνοδείας ἐξ ἀνδρῶν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ καὶ τῆς χωροφυλακῆς, καὶ ἀναφέρητε ἡμῖν τὴν ἄφιξίν των.*

Τῇ 9ῃ Ἀπριλίου 1313 (1897)
Ὁ βαλῆς τῆς Θεσσαλονίκης
Ριζὰ

Πρὸς τὰς Ὑπηρεσίας Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας.

Ἀναφέρομεν εὐσεβάστως ὅτι ἐκ τῶν ἀναγραφομένων ἐν τῷ παρόντι τηλεγραφήματι ὡς ἀφιχθησομένων ἀφίχθη διὰ τῆς ταχυδρομικῆς ἁμαξοστοιχίας τῆς σήμερον ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κολωνίας» φὸν Ντερνάχμερ μετὰ τοῦ διερμηνέως του, ὅστις καὶ μετὰ μίαν ὥραν, ἤτοι τὴν 6ην ὥραν, τῇ συνοδείᾳ δύο ἐφίππων ἀνδρῶν, τοὺς ὁποίους ἐχορήγησα αὐτῷ, ἀνεχώρησε μέσῳ Σερβίων κατευθυνόμενος εἰς Ἐλασσῶνα. Ὁ βαρῶνος Ἔστεν δὲν ἀφίχθη.

Τῇ 10ῃ Ἀπριλίου 1313 (1897)

(Τ. Σ.) Ἀστυνομικὸν Σταθμαρχεῖον Ὑποδιοικήσεως Βεροίας.

7

Ἀριθμ. 7135

Καϊμακάμην Βεροίας

Κατ' ἔγγραφον ἀνακοίνωσιν τοῦ Μεγάλου Στρατάρχου τοῦ ἐν Ἐλασσῶνι αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ, χαροποιοῦμεν ὑμᾶς ἀγγέλλοντες ὅτι ἡ Λάρισα, θείᾳ βοηθείᾳ, κατελήφθη σήμερον.

Τῇ 13ῃ Ἀπριλίου 1313 (1897)
Ὁ βαλῆς τῆς Θεσσαλονίκης
Ριζὰ

Δημοσιευθήτω μετὰ γραφὴν αὐτοῦ πρὸς τὸ μουδιρλίκι.

Τῇ 13ῃ ἰδίου

Ἀριθμ. καταχωρήσεως 101. Ἐδημοσιεύθη τῇ 13ῃ τοῦ αὐτοῦ.

---

1. Ὁλόκληρος ὁ γερμανικὸς ἡμερήσιος τύπος καὶ οἱ στρατιωτικοὶ κριτικοὶ ἐτήρησαν λίαν δυσμενῆ στάσιν κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἐντύπωσιν προξενοῦν εἰς τὸν ἐρευνητὴν αἱ σατυρικαὶ εἰκόνες τῶν γερμανικῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

8

Ἀριθμ. 7525

Ἀναφέρομεν ὑμῖν κατωτέρω πληροφορίας τοῦ νῦν ἐκ Λαρίσης ἀφιχθέντος καὶ κατὰ τὴν κατάληψίν της αὐτόθι παρευρεθέντος συνταγματάρχου Σεϊφουλλὰχ μπέη, αἵτινες ἀποτελοῦσι καὶ λεπτομερείας τῶν σημερινῶν γεγονότων, ἐχούσας ὡς ἑξῆς:

Σήμερον λίαν πρωΐ αἱ ἐκ Τυρνάβου ἐκκινήσασαι δύο ἔφιπποι πυροβολαρχίαι συντάγματος εἰσῆλθον εἰς τὴν Λάρισαν [1], μηδεμίαν δοῦσαι σημασίαν εἰς τὰς βολὰς τὰς ὁποίας ἤρξαντο νὰ ῥίπτουν ἀπὸ μακρυνῆς ἀποστάσεως οἱ κατὰ τὴν φυγὴν τῶν Ἑλλήνων ἐκ τῶν φυλακῶν ἀπολυθέντες καὶ οἱ ἔξωθεν τῆς πόλεως ἐλθόντες καὶ τοὺς κατοίκους αὐτῆς βασανίσαντες, ἀλλὰ καὶ πολλὰ τῶν καταστημάτων της καταστρέψαντες καὶ λεηλατήσαντες Ἕλληνες κακοῦργοι.

Οἱ Μουσουλμάνοι καὶ οἱ Ἰσραηλῖται κάτοικοι αὐτῆς, δακρύοντες ἐξ εὐχαριστίας καὶ εὐγνωμοσύνης, ὑπεδέχθησαν τὸν αὐτοκρατορικὸν στρατόν. Ὑπὸ τῶν ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Διοικητηρίου παραταχθέντων κατὰ τάξιν ἐκδηλώσεως σεβασμοῦ τοῦ τε αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ καὶ τῶν ὡς εἴρηται κατοίκων, ὡς καὶ τοῦ μητροπολίτου καὶ τῶν χριστιανῶν κατοίκων αὐτῆς, ἐγένετο μνημόνευσις ὑπὲρ μακροημερεύσεως τῆς Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος καὶ ἀνεπέμφθησαν τρὶς πρὸς τὸν Ὕψιστον αἱ ἐνδεδειγμέναι εὐχαί, δι' ἀναφωνήσεως «Ζήτω ὁ Μονάρχης μας». Ἕνεκα τῆς ἀτάκτου ὀπισθοχωρήσεώς του ὁ ἐχθρὸς κατέλιπεν ἀνὰ τὰς ὁδοὺς καὶ ἐν τῇ πόλει πολλὰ πολεμοφόδια, σκηνὰς καὶ ἄλλα εἴδη, ἐξ τηλεβόλα φρουρίων τῶν 12 ἑκατοστομέτρων, τέσσαρα ὀρειβατικά, πολλὰ τρόφιμα, ὡς δίπυρα, κριθὴν καὶ ἄλευρα. Ἡ μεραρχία τοῦ Χακῆ πασᾶ περὶ ὥραν 8ην προσετέθη εἰς τὴν ἐμπροσθοφυλακήν, ἡ δὲ μεραρχία τοῦ Νεζὲτ πασᾶ, ὡρίσθη διὰ τὸν Τύρναβον καὶ τὰ περίχωρά του.

Τῇ 13 Ἀπριλίου 1313 (1897)

Καϊμακάμην Βεροίας

Χαροποιοῦμεν ὑμᾶς παραθέτοντες ἀνωτέρω αὐτουσίας τὰς παρὰ τοῦ ἀρχηγείου τῆς ἐν Ἐλασσῶνι αὐτοκρατορικῆς στρατιᾶς ληφθείσας εἰδήσεις.

Τῇ 15 Ἀπριλίου 1313 (1897)
Ὁ βαλῆς Θεσσαλονίκης
Ριζὰ

---

1. Τὸ Γ. Ε. Σ. καὶ πρὸ τῆς καταλήψεως εἰσέτι τῆς Θεσσαλικῆς πρωτευούσης, συντελεσθείσης τὴν 13ην Ἀπριλίου, διέταξε γενικὴν ὑποχώρησιν πρὸς Φάρσαλα, διέταξε δὲ τὸν ταξίαρχον Σμολένσκι, εὑρισκόμενον εἰς Ρεβένι, νὰ ὑποχωρήσῃ πρὸς Βελεστῖνον, ἵνα καλύψῃ τὸν Βόλον, καθὼς καὶ τὸ ἀπόσπασμα Τερτίπη, ἵνα ἐκ Καλαμπάκας κατευθυνθῇ εἰς Φάρσαλα καλύπτον τὸ ἀριστερὸν τῆς ὑποχωρήσεως.

Δημοσιευθήτω μετὰ γραφὴν αὐτοῦ πρὸς τὸ μουδιρλίκι.
Τῇ 15 τοῦ αὐτοῦ. Ἐγγραφή. Τῇ 15 τοῦ αὐτοῦ ἐδημοσιεύθη.

9

Ἀριθμ. 7005

Καϊμακάμην Βεροίας

Βάσει ληφθέντος παρὰ τοῦ Σεβαστοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τηλεγραφήματος χαρᾶς, ἀγγέλλομεν ὑμῖν ὅτι κατ' εὐνοϊκὴν ἔκβασιν τῶν ὑπὸ τῇ βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου ὑπὸ ἐπιτυχιῶν στεφομένων πάντοτε καὶ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος τοῦ μονάρχου ἡμῶν γενομένων στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων, ἡ αὐτοκρατορικὴ στρατιὰ τῆς Ἐλασσῶνος, τὴν 6,30 ὥραν τῆς σήμερον, κατέλαβε καὶ ἐκυρίευσε τὴν εἰς ἀπόστασιν δύο ὡρῶν ἀπὸ τῆς Λαρίσης κειμένην κωμόπολιν τοῦ Τυρνάβου, προχωρεῖ δὲ κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὴν πεδιάδα τῆς Λαρίσης.

Τῇ 13 Ἀπριλίου 1313 (1897)
Ὁ βαλῆς τῆς Θεσσαλονίκης
Ριζὰ

Νὰ φυλαχθῇ, τῇ 20ῇ τοῦ αὐτοῦ.

10

Ἀριθμ. 7243

Καϊμακάμην Βεροίας

Τὸ Σεβαστὸν Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐχαροποίησεν ἡμᾶς διὰ κοινοποιήσεως τηλεγραφήματος τῆς αὐτοῦ Ἐξοχότητος τοῦ Ἀχμὲτ Φιβζῆ πασᾶ, διοικητοῦ αὐτοκρατορικοῦ σώματος στρατοῦ Ἰωαννίνων, δι' οὗ ἐγνώρισεν οὗτος, ὅτι κατὰ τὴν ὑπὸ τὴν κραταιὰν αἰγίδα τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος γενομένην ἡμέραν τῆς χθές, παρὰ τὰ Πέντε Πηγάδια, μάχην [1], τὸ φρούριον ἀνεκατελήφθη παρὰ τῶν ἡμετέρων, τοῦ ἐχθροῦ ἀναγκασθέντος νὰ ὀπισθοχωρήσῃ κατατετροπωμένος καὶ καταλείπων ὑπὲρ τοὺς 300 νεκρούς, 219 τραυματίας καὶ 2 ἁπλοὺς στρατιώτας αἰχμαλώτους τῶν ἡμετέρων σχόντων 51 νεκρούς,

1. Ἀρχηγὸς τοῦ ἐν Ἠπείρῳ ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἦτο ὁ συνταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ Μᾶνος, ἐγκαταστήσας τὸ στρατηγεῖον του εἰς τὴν Ἄρταν. Ἡ ταξιαρχία Ἠπείρου, ἐλλείψει σοβαρῶν ἐχθρικῶν δυνάμεων, διέβη τὸν ποταμὸν Ἄραχθον καὶ εἰσέδυσεν εἰς βάθος χιλιομέτρων ἐντὸς τοῦ ἐχθρικοῦ ἐδάφους, τάγμα δὲ ὑπὸ τὸν Κουμουνδοῦρον ἔφθασεν ἕως τὰ Πέντε Πηγάδια. Τοῦτο δεχθὲν ἰσχυρὰν τουρκικὴν ἀντεπίθεσιν ἠναγκάσθη νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰς ἀρχικάς του θέσεις μὲ σοβαρὰς ἀπωλείας. Κατὰ Μάϊον τοῦ 1897 νέα ἐπιτυχὴς ἑλληνικὴ ἐπίθεσις ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Μπαϊρακτάρην (τὸν μετέπειτα ὀργανωτὴν τῆς Χωροφυλακῆς) ἔσχεν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα, ἀλλ' ἐπελθούσης τῆς ἀνακωχῆς αἱ ἑλληνικαὶ δυνάμεις ἐπανῆλθον εἰς τὰς θέσεις των.

ἕνα ἀνθυπολοχαγὸν καὶ 93 ἁπλοὺς στρατιώτας τραυματίας, 5 φορτηγὰ ζῶα καὶ ἕνα ἵππον τοῦ ἱππικοῦ νεκρόν, ὡς καὶ δύο φορτηγὰ ζῶα τραυματισμένα, καὶ ὅτι περιῆλθον εἰς χεῖρας ἡμῶν ἀρκετὰ τυφέκια Γκρά, καὶ μεγάλη ποσότης διαφόρων ἐφοδίων, ὡς καὶ ὁ ἵππος καὶ τὸ γωνιόμετρον τοῦ διοικητοῦ των.

Τῇ 14 Ἀπριλίου 1313 (1897)
Ὁ βαλῆς τῆς Θεσσαλονίκης
Ριζὰ

Μετὰ γραφὴν πρὸς τὸ μουδιρλίκι δημοσιευθήτω.
Τῇ 14ῃ τοῦ αὐτοῦ. Ἀριθμ. πρωτ. 107.
Ἐγγραφὴ τῇ 15ῃ τοῦ αὐτοῦ. 88

11

Ἀριθμ. 9136

Καϊμακάμην Βεροίας

Ἐντολῇ τοῦ Σεβαστοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν χαροποιοῦμεν ὑμᾶς ἀγγέλλοντες ὅτι εἰς τὰ παρὰ τοῦ βιλαετίου Ἰωαννίνων ἀποσταλέντα ὑπὸ ἡμερομηνίαν 15 καὶ 16 Ἀπριλίου 1313 τηλεγραφήματα ἀναφέρονται ὅτι παρὰ τῆς πρώτης μεραρχίας τῆς αὐτοκρατορικῆς στρατιᾶς, τῆς ἐπιτεθείσης κατὰ τῶν Τρικκάλων, κατελήφθη ἡ ὀνόματι Ζάρκος θέσις καὶ περιῆλθον εἰς τὰς χεῖρας τοῦ στρατοῦ μας σκηναί, ἐφόδια καὶ ἄλλα χρειώδη, ἀποκατεστάθη δὲ παρὰ τοῦ διοικητικοῦ τῆς στρατιᾶς Ἐδχὲμ πασᾶ ἡ ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ ἀποκοπεῖσα τηλεγραφικὴ γραμμή, ὅτι τὰ πρὸ μιᾶς ἡμέρας βομβαρδισμὸν κατὰ τῆς Πρεβέζης ἐνεργήσαντα 4 ἑλληνικὰ πλοῖα [1], οὐ μόνον μηδεμίαν ἠδυνήθησαν νὰ ἐπιφέρουν βλάβην, ἀλλὰ καί τινα ἐξ αὐτῶν ὑπέστησαν τὰ ἴδια βλάβας ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν φρουρίων ριφθέντων κανονιοβολισμῶν.

Τῇ 17ῃ Ἀπριλίου 1313
Ὁ βαλῆς τῆς Θεσσαλονίκης
Ριζὰ

Μετὰ γραφὴν πρὸς τὸ μουδιρλίκι, δημοσιευθήτω τῇ 18ῃ τοῦ αὐτοῦ.
Ἀριθμ. πρωτ. 132. Ἐγγραφὴ τῇ 19ῃ τοῦ αὐτοῦ.

12

Ἀριθμ. 9187

Τηλεγράφημα
Καϊμακάμην Βεροίας

Χαροποιοῦμεν ὑμᾶς ἀγγέλλοντες ὅτι κατὰ τηλεγράφημα ληφθὲν παρὰ τοῦ

1. Τὰ βομβαρδίσαντα τοὺς Τούρκους ἑλληνικὰ πολεμικὰ ἦσαν αἱ κανονιοφόροι «Ἄκτιον» καὶ «Ἀμβρακία» ἐκ τῶν ἐλαφρῶς ἐξωπλισμένων μονάδων τοῦ στόλου.

ἀρχηγείου τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ Ἑλασσῶνος, τῇ βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου καὶ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος, τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην κατελήφθησαν τὰ Τρίκκαλα.

Τῇ 18ῃ Ἀπριλίου 1313 (1897)
Ὁ βαλῆς τῆς Θεσσαλονίκης
Ριζὰ

Μετὰ γραφὴν πρὸς τὸ μουδιρλίκι, δημοσιευθήτω. Τῇ 19ῃ τοῦ αὐτοῦ.
Ἀριθμ. πρωτ. 136.
Ἐγγραφὴ τῇ 19ῃ τοῦ αὐτοῦ.

13

Ἀριθμ. 9368

Ἀ ν τ ί γ ρ α φ ο ν

Χαροποιοῦμεν ὑμᾶς ἀγγέλλοντες ὅτι εἰς τηλεγραφήματα ληφθέντα ὑπὸ ἡμερομηνίαν 17 Ἀπριλίου 1313 ἀπὸ τὰς αὐτῶν ἐξοχότητας τὸν στρατάρχην τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ Ἑλασσῶνος Ἐδχὲμ πασᾶν καὶ τὸν ἀντιστράτηγον τοῦ σώματος στρατοῦ Ἰωαννίνων Ὀσμὰν πασᾶν ἀναφέρονται τὰ ἑξῆς: Ἐν τῷ τηλεγραφήματι τοῦ Ἐδχὲμ πασᾶ ὅτι, τῇ βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου καὶ ὑπὸ τὴν κραταιὰν αἰγίδα τῆς αὐτοῦ Χαλιφικῆς Μεγαλειότητος, τὴν 16ην τρέχοντος μηνός, ἡμέραν Τετάρτην καὶ περὶ ὥραν 9ην μ. μ., περιῆλθον ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ τὰ Τρίκκαλα καὶ ὅτι οἱ λησταὶ Ἕλληνες, εὑρισκόμενοι μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐν Τρικκάλοις, ἅμα τῇ περιελεύσει εἰς γνῶσίν των τῆς ἀφίξεως τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ, ἐξελθόντες τῆς πόλεως ἐπί τι χρονικὸν διάστημα ἐπυροβόλησαν καθ' ἡμῶν, πλὴν ὅμως οὐδεμίαν ἀπώλειαν ἐπροξένησαν, ὅτι οἱ κάτοικοι καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν, ἀπὸ τοῦ Ζάρκου μέχρι τῆς εἰσόδου τῶν Τρικκάλων κειμένων χωρίων, ἐγκατέλειψαν ταῦτα διότι ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς προσῆψε καθ' ἡμῶν ἀπρεπεῖς τινας κατηγορίας. Μετὰ τὴν ἐξακρίβωσιν ὅμως τῆς καλῆς ἡμῶν διαγωγῆς, ἐπιστρέφουν εἰς τὰς κατοικίας εὐγνωμόνως ἀναπέμποντες ἀγαθὰς ὑπὲρ τοῦ Αὐτοκράτορος ἡμῶν εὐχάς. Παρακλήσει τῶν προκρίτων ἐπετράπη νὰ ἐπιστρέψουν οἱ ἐκ Τρικκάλων ἀναχωρήσαντες δοθεισῶν αὐτοῖς διὰ προκηρύξεως ἐγγυήσεων. Λίαν πρωῒ σήμερον μετ' ἀναπομπὴν ὑπὸ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ, παρατεταγμένου εἰς παράταξιν, τιμῶν καὶ χαιρετισμῶν, ἀνεπέμφθησαν ὑπὲρ τοῦ θρόνου πρὸς τὸν Ὕψιστον ὡς καὶ ὑπὲρ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἰσχύος τοῦ μονάρχου ἡμῶν εὐχαί, ἀνυψώθη δὲ ἡ θριαμβευτικὴ μας σημαία ἐπὶ τοῦ φρουρίου τῶν Τρικκάλων, ριφθέντων εἴκοσι καὶ ἑνὸς κανονιοβολισμῶν.

Τὴν 15ην τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἡμέραν Τρίτην τῆς ἑβδομάδος, ὡς ἐγνώσθη ἐκ γενομένων ἐξακριβώσεων, περὶ τοὺς 200 ἐγκληματίαι, καταδικασμένοι εἰς

τὴν ποινὴν τῶν ἰσοβίων δεσμῶν καὶ ἐγκεκλεισμένοι ἐν ταῖς φυλακαῖς τῶν Τρικκάλων, ἀπελύθησαν δοθέντων εἰς χεῖράς των ὅπλων. Οἱ Ἕλληνες εἰς τοὺς κατοίκους τῆς κωμοπόλεως τῶν Τρικκάλων καὶ τῶν παρ' αὐτὰ χωρίων διένειμαν ὑπὲρ τὰς 20.000 ὅπλα. Πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἀνοίξαντες τὰς στρατιωτικάς των ἀποθήκας, ὅσα πολεμοφόδια, ὅπλα καὶ τρόφιμα περιεῖχον αὗται τὰ ἔθεσαν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν κατοίκων. Διὰ προκηρύξεως ἐδηλώθη ὅτι εἰς πάντα ὅστις κατέχει ὅπλα, χρειώδη καὶ τρόφιμα τοῦ στρατοῦ, θὰ ἐπιβληθῇ χρηματικὴ ποινή. Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ ἐκεῖ εὑρισκομένου Ὀσμὰν πασᾶ, αἱ ἐχθρικαὶ δυνάμεις αἱ εὑρισκόμεναι εἰς τοὺς λόφους τοὺς δεσπόζοντας τοῦ μέρους τοῦ μεγάλου ξενῶνος τῆς Λαψίστης, πρὸ τῶν Πέντε Πηγαδίων, ἐν τῇ περιοχῇ τῶν Ἰωαννίνων, αἱ ἐκεῖ ὑπάρχουσαι ἐχθρικαὶ δυνάμεις ὑπεχώρησαν σήμερον μὴ ἀνθέξασαι εἰς τὴν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ταξιάρχου Μουσταφᾶ πασᾶ γενομένην ἐπίθεσιν διὰ πέντε ταγμάτων. Οἱ προρρηθέντες λόφοι, θεὶᾳ συναντιλήψει καὶ τῇ ἰσχυρᾷ αἰγίδι τῆς αὐτοῦ Χαλιφικῆς Μεγαλειότητος, κατελήφθησαν.

Τῇ 18 Ἀπριλίου 1313 (1897)

Καϊμακάμην Βεροίας

Χαροποιοῦμεν ὑμᾶς ἀγγέλλοντες τὴν λῆψιν τοῦ ἄνω αὐτουσίως παρατιθεμένου καὶ τὸν τρόπον τῆς καταλήψεως τῶν Τρικκάλων περιγράφοντος τηλεγραφήματος τοῦ Σεβαστοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

Τῇ 19η Ἀπριλίου 1313 (1897)
Ὁ βαλῆς Θεσσαλονίκης
Ριζὰ

Μετὰ γραφὴν πρὸς τὸ μουδιρλίκι δημοσιευθήτω τῇ 20 τοῦ αὐτοῦ.
Ἀριθμ. καταχωρήσεως 147
Ἐγγραφὴ τῇ 21 τοῦ αὐτοῦ. 108

14

Ἀριθμ. 9879

Καϊμακάμην Βεροίας

Τὸ Σεβαστὸν Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, διὰ τοῦ ἀπὸ 14 Ἀπριλίου 1313 τηλεγραφήματός του, μᾶς ἐγνώρισεν ὅτι τὸν ἐπιθυμοῦντα νὰ μεταβῇ εἰς τὸ στρατόπεδον, ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ ἀνταποκριτοῦ τῆς γερμανικῆς ἐφημερίδος «Deutsche Warten» ἀξιωματικὸν τοῦ ἐφεδρικοῦ στρατοῦ τῆς Γερμανίας κ. Σμὶθ Κνὶκ Κόνταρη, νὰ συμπεριφερθῶμεν κατὰ τὸν ἴδιον πρὸς τοὺς ἄλλους συναδέλφους του τρόπον, παρέχοντες διευκολύνσεις. Δεδομένου ὅτι ὁ ὡς εἴρηται μετά τινος συναδέλφου του ὀνόματι Ροῦχολ ἀνεχώρησαν

ἐντεῦθεν, ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν ὑμῶν ὅπως κατὰ τὴν ἐκεῖσε ἄφιξίν των, ὡς καὶ δι' ἄλλους ἐπράξατε, ἀποστείλητε τούτους ἀσφαλῶς τῇ συνοδείᾳ στρατιωτῶν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ καὶ χωροφυλάκων δι' ὃ μέρος προορίζονται.

Τῇ 21 Ἀπριλίου 1313 (1897)
Ὁ βαλῆς τῆς Θεσσαλονίκης
Ριζὰ

Πρὸς τὰς Διοικήσεις Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας
Τῇ 22 τοῦ αὐτοῦ, ἀριθμ. καταχωρήσεως 158.

Εὐσεβάστως ἀναφέρομεν ὅτι ὁ εἰρημένος ἀφικόμενος ἀνεχώρησεν εἰς Λάρισαν κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς καὶ δι' ἄλλους ὁμοίους του τρόπον, ἤτοι συνοδείᾳ δι' ἀσφάλειάν του χωροφυλάκων.

Τῇ 24ῃ Ἀπριλίου 1313 (1897)
(Τ. Σ.) Ἀστυνομικὸν Σταθμαρχεῖον Ὑποδιοικήσεως Βεροίας
Ἐφυλάχθη τῇ 25 τοῦ αὐτοῦ.

15

Ἀριθμ. 9801

Καϊμακάμην Βεροίας

Τὸ Σεβαστὸν Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, διὰ τοῦ ἀπὸ 18 Ἀπριλίου 1313 πρὸς ἡμᾶς τηλεγραφήματός του, τῇ φιλικῇ παρακλήσει τῆς Πρεσβείας, ἐδήλωσεν ἡμῖν ὅπως εἰς τὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐλθόντα μὲ πρόθεσιν μεταβάσεως εἰς τὸ πεδίον τοῦ πολέμου κύριον Δρα Μόρφιλ, ἀνταποκριτὴν τῆς ἀγγλικῆς ἐφημερίδος ὀνόματι «Illustrated London News», παράσχωμεν, ὡς καὶ εἰς τοὺς ὁμοίους του πράττομεν, διευκολύνσεις καὶ ἀσφάλειαν ταξειδίου. Τούτου δὲ ὁσονούπω ἀπερχομένου ἐντεῦθεν, ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν ὑμῶν, ὅπως κατὰ τὴν ἐκεῖσε ἄφιξίν του, ὡς καὶ δι' ἄλλους πράττετε, ἀποσταλῇ κατ' ἀσφαλῆ τρόπον τῇ συνοδείᾳ στρατιωτῶν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ καὶ χωροφυλάκων. 9801

Τῇ 21 Ἀπριλίου 1313 (1897)
Ὁ βαλῆς τῆς Θεσσαλονίκης
Ριζὰ

Πρὸς τὸν Ἀστυνομικὸν Σταθμάρχην τῇ 22 τοῦ αὐτοῦ.
Ἀριθμ. πρωτ. 162.

Ἀναφέρομεν ὅτι ὁ ἀνωτέρω ἀφίχθη καὶ ἀνεχώρησεν κατευθυνόμενος εἰς Λάρισαν, συνοδείᾳ πρὸς ἀσφάλειάν του διὰ χωροφυλάκων, ὡς τοῦτο πράττομεν καὶ δι' ἄλλους ὁμοίους του.
(Τ. Σ.) Ἀστυνομικὸν Σταθμαρχεῖον Ὑποδιοικήσεως Βεροίας τῇ 10 τοῦ αὐτοῦ.

16

Ἀριθμ. 10274

Καϊμακάμην Βεροίας

Κατὰ κοινοποιηθὲν τῷ Σεβαστῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν τηλεγράφημα τοῦ ἀρχηγείου τοῦ αὐτοκρατορικοῦ σώματος στρατοῦ Ἰωαννίνων, ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν ὅτι κατὰ τὴν 20ὴν ἡμέραν Ἀπριλίου καὶ εἰς τὴν κατὰ τοῦ Λούρου ἐπιχείρησιν, καὶ καθ' ὃν χρόνον δι' ἀποστολῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως εἰς τὰ στενὰ Κουμουτσιάδες κατελαμβάνοντο τὰ δεσπόζοντα αὐτῶν ὑψώματα, μεταξὺ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ μας στρατοῦ καὶ δύο κατὰ μέρος τῶν στενῶν ἐμφανισθέντων ἐχθρικῶν ταγμάτων συνήφθη μάχη διαρκέσασα μέχρι τῆς 10,30 ὥρας. Ἀποτέλεσμα τῆς μάχης ὑπῆρξεν ἡ κατάληψις τῶν ὑψωμάτων, τοῦ ἐχθροῦ μὴ δυνηθέντος ν' ἀντιστῇ εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ μας ἐπιδειχθεῖσαν ἀνδρείαν καὶ γενναιότητα. Ὁ ἐχθρὸς ἔσχεν ὀγδοήκοντα ἐννέα νεκροὺς καὶ ἕνα ἀξιωματικόν, συνελήφθησαν δὲ καὶ τρεῖς τραυματίαι.

Τὴν ἑπομένην ἡμέραν, εὐνοίᾳ τοῦ Ὑψίστου καὶ τῇ κραταιᾷ αἰγίδι τῆς Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος, ἅμα ὡς εἶδεν ὁ ἐχθρὸς τὸν αὐτοκρατορικὸν στρατὸν ἐπὶ τοῦ ὑψηλοτέρου σημείου τοῦ εἰς θέαν δεσπόζοντος ὄρους Κελερίνα, προωθηθέντα ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Φαΐκ πασᾶ, ἐξεκένωσε πάραυτα καὶ τὰ μέρη ταῦτα, περιελθόντα εἰς τὴν κατοχὴν ἡμῶν ἀμαχητί.

Τῇ 23ῃ Ἀπριλίου 1313 (1897)
Ὁ βαλῆς τῆς Θεσσαλονίκης
Ριζὰ

Δημοσιευθήτω μετὰ γραφήν του εἰς τὸ μουδιρλίκι, τῇ 24 τοῦ ἰδίου. Ἀριθμ. πρωτ. 176. Ἐγγραφὴ τῇ 24ῃ τοῦ αὐτοῦ. Ἀριθμ. 116.

17

Ἀριθμ. 10437

Καϊμακάμην Βεροίας

Τὸ Σεβαστὸν Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, τῇ φιλικῇ παρακλήσει τῆς Ἀγγλικῆς πρεσβείας, ἐνετείλατο ἡμῖν ὅπως εἰς τὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀφικνούμενον πρὸς μετάβασιν εἰς τὸ πεδίον τοῦ πολέμου ἔφεδρον ταγματάρχην τοῦ πυροβολικοῦ καὶ ἀνταποκριτὴν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων, κ. Μπόμπη Τούβαρδ, παράσχωμεν, ὡς καὶ εἰς ὁμοίους του πράττομεν, εὐκολίας καὶ ἀσφάλειαν τοῦ ταξειδίου του. Τούτου ὁσονούπω ἀπερχομένου ἐντεῦθεν, ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν ὑμῶν ὅπως κατὰ τὴν ἄφιξίν του, ὡς ἐπράξατε καὶ δι' ἄλλους, ἀποστείλητε κατ' ἀσφαλῆ τρόπον τῇ συνοδείᾳ στρατιωτῶν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ καὶ χωροφυλάκων, εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον.

Τῇ 24ῃ Ἀπριλίου 1313 (1897)
Ὁ βαλῆς τῆς Θεσσαλονίκης
Ριζὰ

Πρὸς τὴν Ὑπηρεσίαν Χωροφυλακῆς καὶ σταθμάρχην τῆς Ἀστυνομίας. τῇ 25ῃ τοῦ αὐτοῦ.

Ἀριθμ. πρωτ. 197.

Ἀναφέρομεν ὅτι ὁ ἀνωτέρω ἀφιχθεὶς ἀνεχώρησεν δι' Ἐλασσῶνα τῇ συνοδείᾳ, ὡς πράττομεν καὶ δι' ἄλλους ὁμοίους του, χωροφυλάκων.

Τῇ 26ῃ Ἀπριλίου τοῦ αὐτοῦ,

(Τ. Σ.) Ἀστυνομικὸν Σταθμαρχεῖον Ὑποδιοικήσεως Βεροίας

Ἐφυλάχθη, τῇ 20ῇ τοῦ αὐτοῦ.

18

Ἀριθμ. 10510

Καϊμακάμην Βεροίας

Χαροποιοῦμεν ὑμᾶς ἀναγγέλλοντες ὅτι διὰ τοῦ ἀπὸ 24 Ἀπριλίου 1313 τηλεγραφήματος ἀποσταλέντος τῷ βαλῆ παρ' αὐτοῦ τούτου τοῦ Ἐξοχωτάτου ἀρχηγοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν συνόρων αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ Ἐδχὲμ πασᾶ, γνωστὸν ποιεῖται ἡμῖν ὅτι ὡς οὗτος εἶχε δηλώσει πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου 1313 τηλεγραφήματός του, ἔχοντος ὡς ἑξῆς : «Σήμερον τὴν πρωΐαν ὥραν 9ην τέσσαρες μεραρχίαι κινηθεῖσαι αἰφνιδίως κατὰ τῶν Φαρσάλων[1] κατέλαβον τὰ χωρία Σούμπαση, Σουλατζᾶ, Τουρκομάνα καὶ Μπάμιλ, συναντήσασαι δὲ εἰς τοὺς ὄπισθεν τῶν χωρίων τούτων λόφους ἐχθρικὰς δυνάμεις, ἐνεπλάκησαν εἰς σφοδρὰν μετ' αὐτῶν μάχην διαρκέσασαν μέχρι τῆς 1ης ὥρας τῆς νυκτός, καθ' ἣν βῆμα πρὸς βῆμα ὁ ἐχθρὸς ἐκτοπισθεὶς καὶ ἀπωθηθεὶς ἀπὸ τὰ κατεχόμενα παρ' αὐτοῦ σημεῖα ἀνεχαιτίσθη, κατελθὼν μέχρι τῶν ἄκρων τῆς ἔμπροσθεν τῶν Φαρσάλων κειμένης κοιλάδος Τσιναρλῆ, μέρους δὲ τοῦ στρατοῦ του διαπεραιωθέντος πέραν τῆς κοιλάδος ταύτης. Ἀποτέλεσμα δὲ τῆς μέχρι ὥρας ἡμισείας τῆς νυκτός, κατὰ τὸν προεκτεθέντα ἀνωτέρω τρόπον, διαρκεσάσης ταύτης μάχης, ὑπῆρξεν ἡ ἀπὸ τῆς βορείας πλευρᾶς περικύκλωσις τῆς κωμοπόλεως τῶν Φαρσάλων, καθ' ἣν ἑκάστη τῶν μεραρχιῶν μας, μετὰ καταστροφὴν τῆς πρὸς τὸ χωρίον Μπαϊρακλῆ σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Φαρσάλων - Βελεστίνου, προέβη εἰς τὴν λῆψιν ἀσφαλῶν πρὸς διανυκτέρευσίν της μέτρων ἐν ἀναμονῇ τῆς διὰ τὴν ἑπομένην λίαν πρωῒ προσδιορισθείσης νὰ λάβῃ χώραν ἐπιθέσεως κατ' αὐτῆς ταύτης τῆς κωμοπόλεως τῶν Φαρσάλων».

---

1. Εἰς Τατὰρ πρὸ τῶν Φαρσάλων τέσσαρα τάγματα εὐζώνων ὑπὸ τὸν ταγματάρχην Νικολαΐδην προέβαλον σοβαρὰν ἀντίστασιν κατὰ τοῦ κυρίου ὄγκου τῶν τουρκικῶν δυνάμεων, ἐξαναγκάσαντα τὸν ἐχθρὸν εἰς πρόωρον, ἀλλὰ καὶ πλήρη ἀνάπτυξιν τῶν πολυαρίθμων δυνάμεών του, αἵτινες προωρίζοντο διὰ κύκλωσιν τῆς ἑλληνικῆς στρατιᾶς, ἀποφευχθείσης οὕτω λίαν πιθανῆς αἰχμαλωσίας.

Κατὰ τὴν ὑπὸ ἐπιτυχιῶν πάντοτε στεφομένην, αἰγίδι τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος, ἐπίθεσιν αἱ κωμοπόλεις Καρδίτσα καὶ Φάρσαλα κατελήφθησαν, ὁ δὲ ἐχθρὸς φεύγει πρὸς τὰ μέρη τοῦ Βόλου καὶ τοῦ Δομοκοῦ.

Τῇ 24ῃ Ἀπριλίου 1313
Ὁ βαλῆς τῆς Θεσσαλονίκης
Ριζὰ

Μετὰ γραφὴν πρὸς τὸ μουδιρλίκι δημοσιευθήτω.
Τῇ 25ῃ τοῦ αὐτοῦ, ἀριθμ. πρωτ. 182
Ἐγγραφὴ τῇ 26ῃ ἰδίου. Ἀριθμ. 118

19

Ἀριθμ. 10654

Ἀ ν τ ί γ ρ α φ ο ν

Τὰ τοῦ τρόπου τῆς διεξαγωγῆς τῆς χθεσινῆς μάχης διὰ τοῦ νυκτερινοῦ τηλεγραφήματός μου συνοπτικῶς ἐξέθεσα ὑμῖν. Ὁ ἐχθρὸς ἀντιληφθεὶς ὅτι δὲν θὰ ἠδύνατο πλέον νὰ ἀνθέξῃ εἰς τὴν μετὰ σφοδρότητος καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν διεξαχθεῖσαν ταύτην μάχην, τὴν πίεσιν καὶ τὴν καταδίωξιν, ἀπέσυρε τὴν νύκτα τμήματα τοῦ στρατοῦ του. Γενομένης δὲ σήμερον τὴν αὐγὴν ἐπιθέσεως κατὰ τῆς κωμοπόλεως τῶν Φαρσάλων καὶ κατατροπωθέντος τοῦ ὑπολειφθέντος τμήματος τοῦ στρατοῦ τοῦ ἐχθροῦ, θείᾳ χάριτι καὶ τῇ πάντοτε ὑπὸ ἐπιτυχιῶν στεφομένῃ αἰγίδι τῆς Αὐτοῦ Χαλιφικῆς Μεγαλειότητος κατελήφθησαν καὶ ἐκυριεύθησαν ταῦτα, καταδιώκεται δὲ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ Δομοκοῦ ὁ ἐχθρὸς δι' ἐφίππων Μεραρχιῶν μας, δοθείσης ἀφ' ἑσπέρας ἔτι διαταγῆς τῇ μεραρχίᾳ τοῦ Σαμπρῆ πασᾶ ὅπως καὶ αὕτη προβῇ εἰς ἐπιχειρήσεις πρὸς τὸ μέρος τοῦτο. Κατ' ἀφικνουμένας δὲ παρὰ τῶν εἰς τὴν πόλιν εἰσελθόντων στρατιωτικῶν τμημάτων ἐκθέσεις, ὁ ἐχθρός, πλὴν ἐφοδίων καὶ πραγμάτων, κατέλιπεν ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ Φαρσάλων προμηθείας καὶ δίπυρα. Τόσον περὶ τῆς σημερινῆς ὅσον καὶ τῆς χθεσινῆς μάχης λεπτομερεῖς πληροφορίαι δοθήσονται ὑμῖν ἰδιαιτέρως.

Καϊμακάμην Βεροίας

Χαροποιοῦμεν ὑμᾶς διὰ τοῦ αὐτουσίως ἀνωτέρω παρατιθεμένου καὶ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγείου ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν συνόρων τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ μας ἀποσταλέντος τηλεγραφήματος.

Τῇ 26ῃ Ἀπριλίου 1313 (1897)
Ὁ βαλῆς Θεσσαλονίκης
Ριζὰ

Δημοσιευθήτω μετὰ γραφὴν αὐτοῦ πρὸς τὸ μουδιρλίκι, ἀριθμ. καταχωρήσεως 189.

Ἐγγραφὴ τῇ 28ῃ τοῦ αὐτοῦ. 126

20

Ἀριθμ. 10805

Ἀ ν τ ί γ ρ α φ ο ν

Ἀναφέρω ὑμῖν τὰ ἑξῆς. Ἀφίχθη τώρα εἰς Βελεστῖνον, κατὰ δοθείσας μοι παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἐν Βελεστίνῳ στρατοῦ πληροφορίας, ἡ δύναμις τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοῦ μετὰ τῶν ἐνισχύσεων. Ὑπερέβαινεν τὰς 15.000, ἡ δὲ χθεσινὴ μάχη ὑπῆρξε λίαν αἱματηρά. Μετὰ τὴ δύσιν τοῦ ἡλίου, τραπέντος τοῦ ἐχθροῦ εἰς φυγὴν κατατετροπωμένου διὰ τοῦ πλείστου μὲν μέρους τῶν δυνάμεών του πρὸς τὸν Βόλον, μετὰ μικροῦ δὲ τοιούτου πρὸς τὸν Ἅλμυρόν, ἡ κωμόπολις τοῦ Βελεστίνου, θεία χάριτι καὶ τῇ ὑπὸ ἐπιτυχιῶν στεφομένῃ πάντοτε αἰγίδι τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος, κατελήφθη ὑπὸ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ. Καταληφθέντων δὲ καὶ τῶν πλησίων τῆς Πλουτίνας εἰς εὐθεῖαν γραμμὴν πρὸς τὸν Βόλον κειμένων θέσεων, αὔριον σὺν θεῷ, διὰ καταλλήλου δυνάμεως θὰ ἐνεργηθῇ ἐπιχείρησις κατὰ τοῦ Βόλου, τὰ ἀποτελέσματα τῆς ὁποίας θέλομεν ἀναφέρει ὑμῖν καὶ ἐλπίζομεν κατὰ θείαν εὔνοιαν νὰ στεφθῇ ὑπὸ ἐπιτυχίας.

Καϊμακάμην Βεροίας

Κοινοποιοῦμεν ὑμῖν τὸ ἀνωτέρω αὐτουσίως κατεχωρημένον πρὸς τὸ Σεβαστὸν Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν παρὰ τοῦ Ἀρχηγείου τοῦ ἐν Ἐλασσῶνι αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ ἀποσταλὲν τηλεγράφημα.

Τῇ 26ῃ Ἀπριλίου 1313 (1897)
Ὁ βαλῆς τῆς Θεσσαλονίκης
Ριζὰ

Δημοσιευθήτω μετὰ γραφὴν πρὸς τὸ μουδιρλίκι τῇ 27ῃ τοῦ αὐτοῦ.
Ἀριθμ. πρωτ. 191. Ἐγγραφή, τῇ 28 τοῦ αὐτοῦ. ἀριθμ. 125

21

Ἀριθμ. 10840

Ἀ ν τ ί γ ρ α φ ο ν
Βέροιαν

Ἀναφέρομεν ὑμῖν ὅτι ταύτην τὴν πρωΐαν καὶ ὥραν 10,30, ἐξ ὀνόματος τῶν ἐν Βόλῳ ἑδρευόντων προξένων τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, προσῆλθον παρ' ἐμοὶ ἐν Βελεστίνῳ οἱ πρόξενοι τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας ἔχοντες πρὸ αὐτῶν μέλη

τινὰ πληρώματος ναυτικοῦ, φέροντα τὰς σημαίας τῶν κρατῶν εἰς ἃ ἀνήκουν. Οὗτοι καὶ μὲ παρεκάλεσαν ὅπως ἐνεργήσω καὶ ληφθῶσιν, εἰσερχομένου εἰς τὴν πόλιν τοῦ Βόλου αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ, μέτρα περιφρουρήσεως τῶν προξενείων καὶ οἰκημάτων τῶν ξένων ὑπηκόων, δηλώσαντές μοι ὅτι ἕνεκα τῆς ἐκκενώσεως τοῦ Βόλου καὶ ἀπολύσεως ἐκ τῶν φυλακῶν αὐτοῦ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τῶν ἐν αὐταῖς κρατουμένων, διὰ τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν προφύλαξιν τῆς πόλεως ἀπὸ λεηλασίας, ἀπεβίβασαν μὲν οὗτοι προσωρινῶς ἐπὶ τῆς ξηρᾶς στρατόν, πλὴν ὅμως ἡ ἐξασφάλισις τῆς τάξεως εἶναι καθῆκον τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ. Πρὸς τούτους ἐδόθη καταφατικὴ παρ' ἐμοῦ ἀπάντησις. Ἄλλωστε, πρὸς κατάληψιν τῆς πόλεως καὶ ἀποτροπὴν πάσης ἐν αὐτῇ ἀταξίας, εἶχεν ἤδη δοθῆ διαταγὴ ἐπιθετικῆς ἐνεργείας κατὰ τοῦ Βόλου διὰ δέκα ταγμάτων εἰς τὸν ἐκ τῶν συνταγματαρχῶν τοῦ Ἐπιτελείου τοῦ στρατοῦ Ἐμβέρ, ἐξ ὧν τὰ ἓξ τάγματα νὰ καταλείπῃ εἰς καταλλήλους θέσεις καὶ διὰ τῶν τεσσάρων νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν πόλιν.

Τῇ 27ῃ Ἀπριλίου 1313 (1897)

Καϊμακάμην Βεροίας

Χαροποιοῦμεν ὑμᾶς διὰ τῆς παραθέσεως ἀνωτέρω τοῦ ὑπὸ τοῦ Σεβαστοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν κοινοποιηθέντος ἡμῖν τηλεγραφήματος τοῦ ἐξοχωτάτου διοικητοῦ τῶν ἑλληνικῶν συνόρων καὶ στρατάρχου τοῦ ἐν Ἐλασσῶνι αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ Ἐδχὲμ πασᾶ.

Τῇ 27ῃ Ἀπριλίου 1313 (1897)
Ὁ βαλῆς τῆς Θεσσαλονίκης
Ριζὰ

Δημοσιευθήτω μετὰ γραφὴν του εἰς τὸ μουδιρλίκι.

Τῇ 27ῃ τοῦ αὐτοῦ. Ἀριθμ. καταχωρήσεως 193. Ἐγγραφὴ 28 τοῦ αὐτοῦ. Ἀριθμ. 129.

22

Ἀριθμ. 12007

Καϊμακάμην Βεροίας

Χαροποιοῦμεν ὑμᾶς καταχωροῦντες παρὰ πόδας τοῦ παρόντος ἀντίγραφον τοῦ παρὰ τοῦ Σεβαστοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἀφιχθέντος ἡμῖν τηλεγραφήματος.

Τῇ 5ῃ Μαΐου 1313
Ὁ βαλῆς τῆς Θεσσαλονίκης
Ριζὰ

Ἀντίγραφον

Σπεύδομεν νὰ πληροφορήσωμεν ὑμᾶς, ὅτι τὰ ἀποσταλέντα ἡμῖν παρὰ τῆς Α. Ε. τοῦ βαλῆ Ἰωαννίνων καὶ ἀρχηγοῦ τοῦ σώματος τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ Ἰωαννίνων Ἐδχὲμ Φιβζῆ πασᾶ τρία τηλεγραφήματα, ἅτινα συνετάγησαν βάσει τῶν πρὸς αὐτὸν γραπτῶν ἐκθέσεων τῆς Α. Ε. τοῦ ἐν Λούρῳ εὑρισκομένου ἀντιστρατήγου Ὀσμὰν πασᾶ, ἐν περιλήψει διαλαμβάνουν ὅτι κατὰ τὴν ἀπὸ δημέρου εἰς πολυάριθμα σημεῖα μετὰ σφοδρότητος διεξαγομένην μετὰ τοῦ δυνάμεως δεκαπέντε περίπου χιλιάδων ἐχθροῦ μάχην, διὰ τῆς θείᾳ χάριτι καὶ τῇ εὐνοϊκῇ τύχῃ τῆς προφητικῆς πνευματικότητος τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου ἡμῶν, ὑπὸ πάντων τῶν ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτικῶν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ ἐπιδειχθείσης ἀνδρείας καὶ ἡρωϊσμοῦ, ὁ ἐχθρὸς κατετροπώθη καὶ κατεστράφη, καταλιπὼν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης πλέον τῶν χιλίων νεκροὺς στρατιώτας.

Τῇ 5ῃ Μαΐου 1313 (1897)

Φυλαχθήτω τῇ 6ῃ ἰδίου. Ἀριθμ. καταχωρήσεως 212.

23

Ἀριθμ. 12328

Καϊμακάμην Βεροίας

Ἐγνωστοποιήθη εἰς τὸ Σεβαστὸν Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ὅτι κατόπιν τῶν νικῶν καὶ ἐπιτυχιῶν, ἃς θείᾳ χάριτι ἤρεν ὁ αὐτοκρατορικὸς στρατός, παρακλήσει τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὰς Μεγάλας Δυνάμεις καὶ τῇ φιλικῇ μεσολαβήσει αὐτῶν, ἀποφάσει δὲ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, αἰτηθείσης τῆς σχετικῆς ἀδείας, ἐξεδόθη παρὰ τῆς αὐτοῦ Χαλιφικῆς Μεγαλειότητος ἡ ὑψηλὴ συναίνεσις περὶ καταπαύσεως τῶν πολεμικῶν ἐνεργειῶν, ἵνα συναφθῇ μία ἐπίσημος ἀνακωχὴ καὶ καθορισθοῦν οἱ ὅροι τῆς εἰρήνης, καταβαλλομένης προσπαθείας ὅπως αὕτη στηριχθῇ ἐπὶ προϋποθέσεων ἐξυπηρετουσῶν τὰ δικαιώματα καὶ συμφέροντα τοῦ κράτους, ἅμα δὲ καὶ τὴν ἐν τῷ μέλλοντι ἀσφάλειαν καὶ ἡσυχίαν αὐτοῦ, τεθῇ δὲ αὕτη ἐν ἰσχύι ταυτοχρόνως παρὰ τῶν στρατῶν ἀμφοτέρων τῶν μερῶν.

Τῇ 7ῃ Μαΐου 1313 (1897)
Ὁ βαλῆς Θεσσαλονίκης
Ριζὰ

Νὰ γραφῇ πρὸς τὸ μουδιρλίκι τῇ 7ῃ τοῦ αὐτοῦ.

Ἐγγραφὴ τῇ 8ῃ τοῦ ἰδίου 134.

24

Ἀριθμ. 12384

Καϊμακάμην Βεροίας

Κατὰ τηλεγράφημα ληφθὲν παρὰ τοῦ γενικοῦ στρατιωτικοῦ ἀρχηγοῦ τῶν ἑλληνικῶν συνόρων, χαροποιοῦμεν ὑμᾶς ἀνακοινοῦντες ὅτι κατ' ἔργον θείων ἀντιλήψεων δεδωρημένων παρὰ τοῦ Ὑψίστου ὁ ἐκ τῆς θέσεως τοῦ Δομοκοῦ [1] διὰ τῶν ὅπλων ἐκδιωχθεὶς καὶ ἀπωθηθεὶς ἑλληνικὸς στρατὸς καὶ ἐν τῇ θέσει Κλειδὶ ἐπὶ τῶν παλαιῶν συνόρων στενῶν τῆς Φούρκας κατετροπώθη μὴ ἀνθέξας εἰς τὴν θριαμβευτικὴν ἀνδρείαν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ, σχόντων ἡμῶν, δόξα τῷ θεῷ, ἐν τῷ ἀγῶνι τούτῳ ἐλαχίστων μαρτύρων καὶ τραυματιῶν [2].

Τῇ 7ῃ Μαΐου 1313 (1897)
Ὁ βαλῆς τῆς Θεσσαλονίκης
Ριζὰ

Νὰ γραφῇ πρὸς μουδιρλίκι. Τῇ 7ῃ τοῦ αὐτοῦ.
Ἀριθμ. καταχωρήσεως 219. Τῇ 8ῃ Μαΐου 1313 (1897).

---

1. Τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἀμυντικῶν ἑλληνικῶν θέσεων πέριξ τοῦ Δομοκοῦ εἶχεν ἀναλάβει μία ταξιαρχία τῆς 11ης Μεραρχίας, τὸ ἀπόσπασμα Τερτίπη μὲ τοὺς Γαριβαλδινοὺς ἐθελοντὰς καὶ Φιλέλληνας καὶ ἄλλαι τινὲς μικρότεραι μονάδες. Ἡ ταξιαρχία Μαστραπᾶ ἀνέλαβε τὴν ἄμυναν τῶν διαβάσεων τοῦ ὄρους Κασιδιάρη, ἑτέρα δὲ ταξιαρχία ὑπὸ τὸν Δημόπουλον ἐκρατήθη ὡς γενικὴ ἐφεδρεία. Τὴν 5ην Μαΐου ὁ ἐχθρὸς ἐπετέθη, ἀλλὰ προσέκρουσεν εἰς σθεναρὰν ἀντίστασιν τοῦ κέντρου, ἐνῶ ὁ Τερτίπης, οἱ Γαριβαλδινοί, καὶ οἱ Φιλέλληνες ἐνεργήσαντες ἀντεπίθεσιν ἀπώθησαν τοὺς Τούρκους. Ὁ Γερμανὸς στρατηγὸς von der Goltz, μετέπειτα ὀργανωτὴς τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ, εἰς τὴν ἐκδοθεῖσαν ἐργασίαν του διὰ τὸν πόλεμον τοῦτον, ἐκθέτει ὅτι ἡ τουρκικὴ παράταξις ὑπέστη ἐκ παρεξηγήσεως κρίσιν σοβαρὰν καὶ πολλὰ τμήματα ἐγκατέλειψαν τὰς θέσεις των, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐγένετο ἀντιληπτὸν ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν διοίκησιν, ὥστε νὰ τὸ ἐκμεταλλευθῇ προσηκόντως. Δυστυχῶς ἡ δεξιὰ παράταξις τῶν φιλίων δυνάμεων ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Μαστραπᾶν δὲν ἐξετέλεσε τὸ καθῆκον της, κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν, γενομένη ὑπαιτία τῆς ὑποχωρήσεως τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ εἰς τὴν στενωπὸν Ντερβὲν-Φούρκας, ἔνθα καὶ ἐπρόλαβε τὴν διαρροὴν ἡ ὑπογραφεῖσα μεσολαβήσει τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων καὶ ἰδίως τῆς Ρωσίας ἀνακωχή:

2. Τὰ λαβόντα μέρος εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Ἠπείρου ἑλληνικὰ στρατεύματα, εἶχον ἀπαρτισθῆ ἐκ τῶν ἑξῆς μονάδων:

Α) Στρατὸς Θεσσαλίας

α) Ἐπιτελεῖον, Ἀρχιστράτηγος, διάδοχος Κωνσταντῖνος.

Ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου, συνταγματάρχης Σαπουντζάκης μὲ ἐπιτελεῖς τὸν ἀντισυνταγματάρχην τοῦ μηχανικοῦ Δροσινόν, τὸν ταγματάρχην τοῦ μηχανικοῦ Παπαδιαμαντόπουλον, τὸν λοχαγὸν τοῦ πυροβολικοῦ Χατζηπέτρον, τὸν ἀρχιεπιμελητὴν ἀντισυνταγματάρχην Γαλάνην καὶ τὸν ἀρχίατρον Διαμαντόπουλον.

β) 1η Μεραρχία, ὑποστράτηγος Μακρῆς.

1η ταξιαρχία, συνταγματάρχης Δημόπουλος μὲ 2 συντάγματα πεζικοῦ, 2α ταξιαρχία,

25

Ἀριθμ. 12528

Καϊμακάμην Βεροίας

Ἀναχωροῦντος ἐντεῦθεν διὰ τῆς αὐριανῆς ἀμαξοστοιχίας μεθ' ἑνὸς διερμηνέως τοῦ στρατιωτικοῦ ἀκολούθου τῆς ἐν Ρώμῃ πρεσβείας τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως λοχαγοῦ ὀνόματι Ζιώρζ Μπέχσβαλ Σκρίμπουν, πρὸς μετάβασιν εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν, ἵνα παρακολουθήσῃ τὰς ἐνεργείας τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ Ἑλασσῶνος, περὶ τῆς ὁποίας μεταβάσεώς του φιλικῇ παρακλήσει τῆς πρεσβείας τῆς Ἀμερικῆς ἐγένετο καὶ σύστασις πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν στρατάρχην Ἐδχὲμ πασᾶ, ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν ὑμῶν ὅπως μεριμνήσητε διὰ τὰ τῆς ἀσφαλείας καὶ ἀνέσεως τοῦ ταξειδίου του, χορηγοῦντες αὐτῷ, ὡς εἰς ὁμοίας περιπτώσεις γίνεται, συνοδείαν στρατιωτῶν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ καὶ χωροφυλάκων.

Τῇ 16ῃ Μαΐου 1313 (1897)
Ὁ βαλῆς Θεσσαλονίκης
Ριζὰ

Πρὸς τὰ σταθμαρχεῖα Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας
Τῇ 16ῃ ἰδίου, ἀριθμ. καταχωρήσεως 232.

συνταγματάρχης Μαστραπᾶς μὲ 2 συντάγματα πεζικοῦ. Ἐπίσης 3 εὐζωνικὰ τάγματα, 1 σύνταγμα πυροβολικοῦ, 1 σύνταγμα ἱππικοῦ καὶ 2 λόχοι μηχανικοῦ.

γ) 2α Μεραρχία, συνταγματάρχης Μαυρομιχάλης.

3η ταξιαρχία, συνταγματάρχης Ἀντωνιάδης μὲ 2 συντάγματα πεζικοῦ, 4η ταξιαρχία, συνταγματάρχης Κακλαμᾶνος μὲ 2 συντάγματα πεζικοῦ. Ἐπίσης 3 εὐζωνικὰ τάγματα, ἓν ἐπὶ πλέον τάγμα πεζικοῦ ἓν σύνταγμα πυροβολικοῦ μὲ μίαν ἐπὶ πλέον πυροβολαρχίαν, ἓν σύνταγμα ἱππικοῦ καὶ 2 λόχοι μηχανικοῦ.

Σύνολον δυνάμεως: 42.256 ἄνδρες, 700 ἱππεῖς καὶ 96 πυροβόλα.

Β) Στρατὸς Ἠπείρου

α) Ἐπιτελεῖον, συνταγματάρχης Μάνος, ἐπιτελάρχης, συνταγματάρχης Νοταρᾶς.

1η ταξιαρχία, συνταγματάρχης Μπότσαρης μὲ 2 συντάγματα πεζικοῦ καὶ 1 εὐζωνικὸν τάγμα.

2α ταξιαρχία, συνταγματάρχης Σέχος μὲ 2 συντάγματα πεζικοῦ καὶ 2 τάγματα εὐζώνων. Ἐπίσης 1 σύνταγμα πυροβολικοῦ, 1 σύνταγμα ἱππικοῦ, 1 τάγμα μηχανικοῦ.

Σύνολον δυνάμεως: 22.438 ἄνδρες, 240 ἱππεῖς καὶ 48 πυροβόλα.

Ὁ τουρκικὸς στρατὸς Θεσσαλίας ἀπετελεῖτο ἀπὸ 58.379 ἄνδρες πεζικοῦ, 1.560 ἱππεῖς καὶ 156 πυροβόλα μὲ 3.754 ἄνδρας τοῦ πυροβολικοῦ, τῆς δὲ Ἠπείρου ἀπὸ 27.730 πεζοὺς καὶ πυροβολητὰς καὶ 22 πυροβόλα πλὴν τῶν πυροβολείων τῶν παρὰ τὴν παραλίαν τῆς Πρεβέζης ὀχυρώσεων. Αἱ λεπτομέρειαι αὗται προέρχονται ἐκ τοῦ συγγράμματος τοῦ Γερμανοῦ στρατηγοῦ Colmar βαρώνου von der Goltz ὑπὸ τὸν τίτλον «Der Thessalische Krieg und die türkische Armee», μεταφρασθέντος εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ δημοσιευθέντος εἰς Ἀθήνας ἐν ἔτει 1899 ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου.

Ἀναφέρομεν ὅτι ἐξασφαλισθέντων τῷ εἰρημένῳ τῶν μέσων ταξειδίου του, ἀνεχώρησεν οὗτος σήμερον κατευθυνόμενος εἰς Λάρισαν.

Ὁ ἀναπληρωτὴς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σταθμαρχείου.

Φυλαχθήτω

Τῇ 18ῃ ἰδίου (Τ. σφραγ. δυσανάγνωστος)

26

Ἀριθμ. 13577

Καϊμακάμην Βεροίας

Τῆς Ὑψηλῆς Πύλης παραγγειλάσης ἡμῖν, ὅπως εἰς τὸν ἀναχωροῦντα διὰ τῆς αὐριανῆς ἁμαξοστοιχίας πρὸς μετάβασιν ἐκ νέου εἰς τὸν ἐν Ἐλασσῶνι αὐτοκρατορικὸν στρατόν, ἀνταποκριτὴν τῆς ἐκ τῶν κῦρος ἐχουσῶν ἐφημερίδων τῆς Βιέννης ἐφημερίδος «Fremdenblatt» κ. βαρῶνον Μπίντερ, ὑμνητὴν τῆς κραταιᾶς μας αὐτοκρατορίας, ἀπονεμηθῶσι τιμαί, ἐφιστῶμεν ἰδιαζόντως τὴν προσοχὴν ὑμῶν ἵνα κατὰ τὴν ἐκεῖσε ἄφιξίν του τύχῃ οὗτος καλῆς ὑποδοχῆς καταβαλλομένης πάσης προσπαθείας, ὅπως ᾖ τὸ ταξείδιόν του ἀσφαλὲς καὶ ἄνετον, χορηγουμένης αὐτῷ συνοδείας ἐκ στρατιωτῶν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ καὶ χωροφυλάκων.

Τῇ 16ῃ Μαΐου 1313 (1897)

Ὁ βαλῆς τῆς Θεσσαλονίκης

Ριζὰ

Πρὸς τὸ Ἀστυνομικὸν Σταθμαρχεῖον καὶ τὴν Ὑπηρεσίαν διαβατηρίων, τῇ 17 τοῦ αὐτοῦ. Ἀριθμ. πρωτ. 240.

Ἀναφέρομεν ὅτι ὁ εἰρημένος, ἐξασφαλισθέντων τῶν μέσων τοῦ ταξειδίου του ἀνεχώρησεν σήμερον. Ἡ ὑπηρεσία διαβατηρίων Βεροίας. (Τ. Σ.) δυσανάγνωστος.

Νὰ φυλαχθῇ τῇ 18 τοῦ αὐτοῦ.

27

Ἀριθμ. 14910

Ἐπεῖγον. Καϊμακάμην Βεροίας

Τοῦ Σεβαστοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν παραγγείλαντος καὶ ἐντειλαμένου ἡμῖν, ὅπως εἰς τοὺς ἀφιχθέντας σήμερον εἰς Θεσσαλονίκην καὶ ἀναχωροῦντας αὔριον σιδηροδρομικῶς διὰ Βέροιαν πρὸς μετάβασιν εἰς Θεσσαλίαν κυρίους Ἕλλιοτ, δεύτερον γραμματέα τῆς Ἀγγλικῆς πρεσβείας, Τριαντίσκη, τρίτον γραμματέα τῆς Ρωσικῆς πρεσβείας, καὶ Καρλότι, δεύτερον γραμματέα τῆς Ἰταλικῆς πρεσβείας, παρασχεθῶσι ὑπὸ τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων αἱ δυναταὶ διευκολύνσεις καὶ προσήκουσαι τιμαί,

ἐφιστῶμεν αὐστηρῶς καὶ τὴν προσοχὴν ὑμῶν, ὅπως κατὰ τὴν ἐκεῖσε ἄφιξιν αὐτῶν, ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς Αὐτοῦ Ἐξοχότητος τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ἀποστολῶν ἐπιβλέποντος φρουράρχου τῆς πόλεως, ὁρίσητε καὶ παραχωρήσητε διὰ τὴν ἐπιβίβασιν αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἐκεῖ ὑπαρχουσῶν τριῶν ἁμαξῶν καὶ μεριμνήσητε διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς μεταβάσεως καὶ τοῦ ταξειδίου αὐτῶν, χορηγοῦντες αὐτοῖς συνοδείαν στρατιωτῶν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ καὶ χωροφυλάκων, πρὸς ἀσφαλῆ, εὐχερῆ καὶ ἄνετον αὐτῶν μετάβασιν, πληροφορήσητε δὲ καὶ ἡμᾶς περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀφίξεως καὶ ἀναχωρήσεώς των.

Τῇ 30 Μαΐου 1313 (1897)
Ὁ βαλῆς τῆς Θεσσαλονίκης
Ριζὰ

Καίτοι ἀνέφερον πρὸς τὴν Σεβαστὴν Νομαρχίαν ὅτι δὲν ὑπάρχουσιν ἅμαξαι, οὐχ ἧττον διὰ λόγους προνοίας παραπέμπομεν τὸ παρὸν πρὸς τὰς ὑπηρεσίας Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας, ἵνα μεταβαίνουσαι εἰς τὸν σιδ. σταθμὸν παράσχωσι τοῖς προορηθεῖσι, ἐὰν ἀφιχθῶσι, τὰς δυνατὰς διευκολύνσεις καὶ τὰς προσηκούσας τιμάς.

Τῇ 30ῇ τοῦ αὐτοῦ. Ἀριθμ. πρωτ. 266

Τῇ 30ῇ Μαΐου 1313. Τηλεγραφικῶς τῇ 30 Μαΐου 1313 (1897)
Μετὰ τιμῆς ἀναφέρομεν ὅτι οἱ εἰρημένοι δὲν ἀφίχθησαν
Τῇ 31ῃ Μαΐου 1313
(Τ. Σ.) Διοίκησις Χωροφυλακῆς Ὑποδιοικήσεως Βεροίας
Ἀπάντησις τῇ 31ῃ τοῦ αὐτοῦ. Ἐγγραφὴ τηλεγραφικῶς τῇ 31 τοῦ αὐτοῦ.

28

Ἀριθμ. 14777

Καϊμακάμην Βεροίας

Ἐντολῇ τοῦ σεβαστοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν ὅτι ἡ αὐτοῦ Ἐξοχότης ὁ διοικητὴς τῶν ἑλληνικῶν συνόρων καὶ στρατάρχης τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ Ἐδχὲμ πασᾶς, διὰ τηλεγραφήματός του πρὸς τὸ Σεβαστὸν Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐγνωστοποίησεν ὅτι ἡ ὑποχρέωσις τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου ὅπως ἀποσυρθῇ ἐκ τῶν ὑδάτων τῶν ὀθωμανικῶν λιμένων, ὡς καὶ ἐκ τῶν τοιούτων τῶν καταληφθέντων ἐδαφῶν, ἡ ἐλευθερία τοῦ εἴσπλου καὶ ἔκπλου τῶν ὑπὸ ὀθωμανικὴν καὶ ξένην σημαίαν σκαφῶν εἰς τοὺς ὀθωμανικοὺς λιμένας, ὡς καὶ εἰς τοὺς πρὸς βορρᾶν τῆς διὰ τῆς ἀπὸ 22 Μαΐου 1313 ἀνακωχῆς καθορισθείσης γραμμῆς κειμένους τοιούτους, καὶ ἀπαλλαγὴ αὐτῶν πάσης νηοψίας, ἔτι δὲ καὶ ὅτι τὰ ἐμπορικὰ σκάφη ἀμφοτέρων τῶν ἐμπολέμων θὰ ὦσιν ἐλεύθερα νὰ ταξειδεύουν καὶ εἰσέρχωνται εἰς τοὺς λιμένας ἀλλήλων, ὡς καὶ εἰς τὸν κόλπον τῆς Ἄρτης, ἐλευθέρου καθισταμένου καὶ τούτου

δι' ἀμφοτέρους τοὺς ἐμπολέμους, εἶναι ἐκ τῶν θεμάτων ἐφ' ὧν τελευταίως ἐπῆλθε συμφωνία μεταξὺ τῶν ἐντεταλμένων ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ὅπως ἰσχύσουν ὡς παράρτημα τοῦ πέμπτου ἄρθρου τῆς μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἐντεταλμένων συναφθείσης ὑπὸ ἡμερομηνίαν 22 Μαΐου 1313 καὶ 3 Ἰουνίου 1313 ἀνακωχῆς.

Τῇ 28ῃ Μαΐου 1313 (1897)
Ὁ βαλῆς Θεσσαλονίκης
Ριζὰ

Πρὸς τὴν γραμματείαν τῇ 29ῃ ἰδίου. Κατεχωρήθη 264.

29

Ἀριθμ. 37470

Καϊμακάμην Βεροίας

Ὑψηλῇ τηλεγραφικῇ ἐντολῇ τῆς Μεγάλης Βεζυρίας, καθιστῶμεν γνωστὸν ὑμῖν ὅτι ἡ μεταξὺ τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως συναφθεῖσα συνθήκη εἰρήνης ὑπεγράφη, ἐγένετο δὲ ἡ πρᾶξις τῆς ἀμοιβαίας ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρωτικῶν ἐγγράφων. Ἔντυπα ἀντίγραφα ταύτης εὑρίσκονται ὑπὸ ἀποστολὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

Τῇ 10ῃ Δεκεμβρίου 1313 (1897)
Ὁ βαλῆς Θεσσαλονίκης
Ριζὰ

Μετὰ γραφὴν πρὸς τὸ μουδιρλίκι - φυλαχθήτω.
Τῇ 11 ἰδίου, ἀριθμ. καταχωρήσεως 492.
Ἐγγραφὴ εἰς μουδιρλίκι. Τῇ 11 τοῦ αὐτοῦ. 363

Ι. Κ. ΒΑΣΔΡΑΒΕΛΛΗΣ

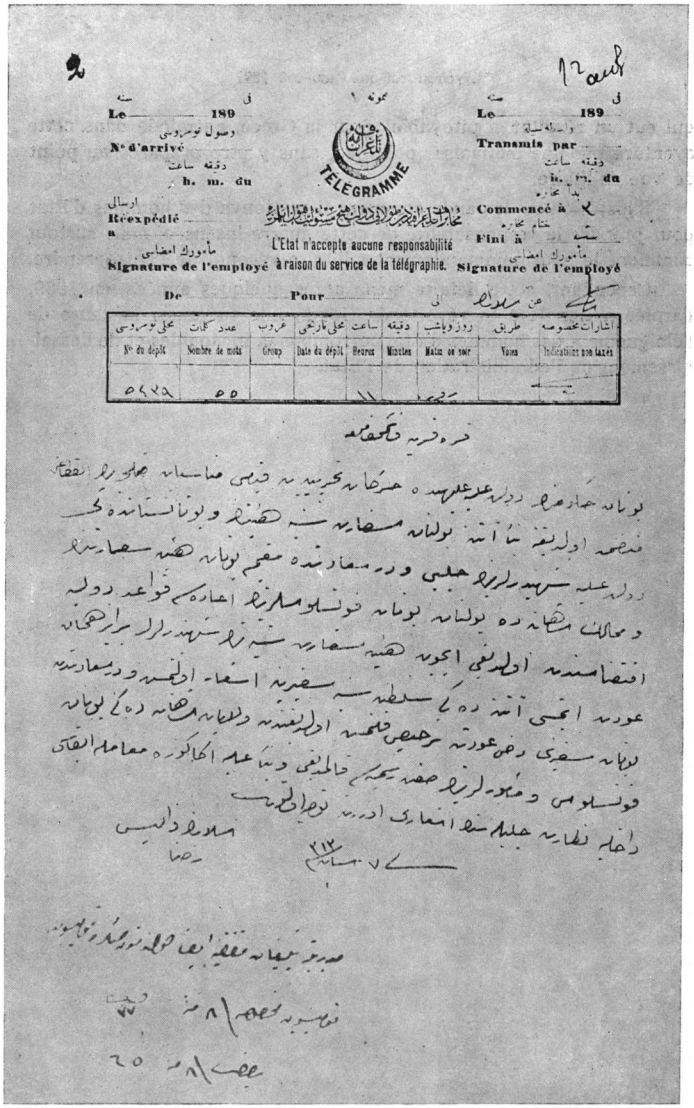
RÉSUMÉ

Dans cet article l'auteur publie vingt-neuf télégrammes inédits concernant la guerre malheureuse que la Grèce entreprit contre la Turquie en 1897. Les télégrammes publiés ont été empruntés aux archives turques de la ville macédonienne de Veria. Ces documents historiques présentent un intérêt particulier pour l'historien de la Grèce moderne. Ils permettent une étude meilleure de cette guerre

qui eut un résultat si pitoyable pour la Grèce, entraînée dans cette aventure par une mauvaise politique, sans y être préparée au point de vue militaire.

L'historien se demande comment il se trouva des hommes d'Etat pour prendre la responsabilité de cette guerre insensée, mais surtout comment le haut commandement militaire accepta de l'entreprendre.

Cependant, cette défaite mena après quelques années, en 1909, l'armée nationale à la révolte de Goudi; elle fut aussi la cause de l'éloignement des hommes d'Etat corrompus et incapables et de l'assainissement de l'administration de l'Etat.

Φωτοτυπία τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2 ἐγγράφου